

1981. MÁR. 0. 2.

MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet Budapest

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
SZÁMITÁSTECHNIKAI ÉS AUTOMATIZÁLÁSI KUTATÓ INTÉZETE

TANULMÁNYOK A
A STATISZTIKAI ADATFELDOLGOZÁSRÓL

Irta:

Gádl Anna

Soltész János

Ruda Mihály

Ratkó István

Tanulmányok 110/1980.

A kiadásért felelős:

DR VÁMOS TIBOR

ISBN 963 311 107 2

ISSN 0324-2951

T a r t a l o m

Optimalizálási kérdések a statisztikai adatfeldolgozásban /Ruda Mihály/	5
Döntések sztochasztikus optimalizációja adatfeldolgozásnál /Ratkó István/	19
Egy általánosan használható eljárás táblázatoknak a központi memóriában történő kitöltésére /Soltész János/	27
Gyors olvasó eljárások létrehozása FORTRAN programokban /Gál Anna - Ruda Mihály/	58
Gyors író eljárások létrehozása FORTRAN programokban /Gál Anna - Ruda Mihály/	76

Jelen tanulmány néhány olyan számítástechnikai /adatfeldolgozási/ és matematikai eredményt mutat be, amelyek a SZTAKI Valószínűségszámítási Osztályán létrehozott SIS77 információs rendszerrel kapcsolatosak, és amelyek általános érdeklődésre tarthatnak számot.

A tanulmány első két dolgozata a VIII. Magyar Operációkutatási Konferencián elhangzott előadás; elméleti kérdésekkel foglalkozik. A következő három programleírás olyan számítástechnikai eszközöket mutat be, amelyek bármely adatfeldolgozási rendszerben alkalmazhatók.

Optimalizálási kérdések a statisztikai
adatfeldolgozásban

Ruda Mihály

Az MTA SZTAKI Valószínűségszámítási és Matematikai Statisztikai Osztályán egy csoport már több éve foglalkozik kórházi morbiditási adatok statisztikai feldolgozásának kérdéseivel. A feladat nagy mérete /országos adatokról van szó/ és bonyolultsága miatt szükség volt arra, hogy a kialakított számítógépes adatfeldolgozó rendszer egyes részeiben egy optimális megoldásmód felé közelítsen. Az előadás ezeket az optimalizálási lehetőségeket tárgyalja. Elsősorban nagy adattömeg bonyolult rendszerben történő statisztikai feldolgozását vizsgáljuk. Bár az ilyen /nagy méretű, összetett statisztikai/ feladatok viszonylag ritkák a számítástechnikai gyakorlatban, mégis érdemes optimalizálásukkal foglalkozni, hiszen esetenként jelentős anyagi kapacitást kötnek le, ahol bizonyos hánydú megtakarítás nagy haszonnal járhat. Ugyanakkor ezek a feladatok központi szerepet játszanak, - hiszen éppen ez indokolja a jelentős költségeket - és így fontos lehet pl. az átfutási idő csökkentése is.

A statisztikai adatfeldolgozás általános kérdéseivel, és speciálisan a kórházi morbiditási adatok vizsgálatával a szerző és munkatársai már több publikációban foglalkoztak. Ezek a publikációk számos optimalizálási kérdést érintenek, de elszórtan, különböző helyeken és különböző formában jelentek meg /hazai és nemzetközi konferenciák, folyóiratcikkek, tanulmányok, szerződésdokumentációk - ld. [1-6], [10-12], [16], [17], [20-25]/. A jelen előadás célja ezeknek a szétszórt eredményeknek az összefoglalása, egységes keretben történő tárgyalása. Az előbb idézett publikációk a statisztikai adatfeldolgozás kérdéseit nem operációkutatói szempontból közelítik meg, hanem általános

adatfeldolgozási, orvosszakmai, egészségügyi szervezési, rendszerszervezési, matematikai statisztikai problémákat tárgyalnak. Ezért az előadás az eredmények összefoglalásán túl, azoknak elsősorban operációkutatási vonatkozásait emeli ki.

A felvetett problémák mindegyike az előbb említett adatfeldolgozási rendszeren belül merült fel, tehát gyakorlati feladatokból erednek. Ugyanakkor a fent említett rendszer készítésekor és alkalmazásakor lehetőség nyílt a kialakított elvek és elképzelések helyességének ellenőrzésére, és a létrehozott eljárások hatékonyságának kipróbálására. Az alkalmazási feladatok a kórházi morbiditási rendszerben évenként mintegy 600 ezer illetve 150 ezer személy adatainak igen részletes és szerteágazó, de a változó igényekhez maximális mértékben igazodó statisztikai elemzését jelentették.

Az előadás nem egy jól körülhatárolt matematikai kérdés vizsgálatával foglalkozik, hanem különböző kérdéscsoportok felsorolásával. A felsorolásban nem kívánunk sem logikai sem didaktikai szempontokat érvényesíteni. Elsősorban arra kívánjuk felhívni a figyelmet, hogy egy olyan viszonylag szűk területen is mint a statisztikai adatfeldolgozás, mennyi fontos és érdekes optimalizálási probléma merül fel.

A számítástechnikai alkalmazások során sokszor pontosan megfogalmazott matematikai modellel dolgoznak a kutatók. Fontos feladat azonban időnként a használt modellek körét kiterjeszteni, és a gyakorlatban felmerült problémák alapján újabb és újabb matematikai feladatokat /modelleket/ megfogalmazni. A statisztikai adatfeldolgozás számítástechnikai problémáin belül számos érdekes matematikai feladat kerül előtérbe /ezek elsősorban matematikai statisztikai és operációkutatási problémák/. Ugyanakkor a statisztikai vizsgálatok esetén sokszor hiányzik a szakmai /pl. orvosi, szociológiai, stb./ kérdések pontos megfogalmazása. Tehát szükség van a matematikai problémák megoldásán túl azok megfogalmazására is. Ez utóbbi jelenség természetesen mondható,

hiszen a statisztikai adatszolgáltatás éppen a vizsgált populáció megismerését szolgálja; ismeretlen populációval kapcsolatban viszont nehéz előre jól használható kérdéseket /modelleket/ megfogalmazni, Ebből a problémából indulunk ki első kérdéskörünk tárgyalásakor.

1. Statisztikai adatfeldolgozások tervezése, a feldolgozások optimalizálásának szervezése

Mivel a statisztikai vizsgálatok előtt az eredményeket felhasználó szakembereknek sokszor nincs pontos elképzelésük a feldolgozásra kerülő populációról, ezért az ilyen esetekben az adatok /statisztikai tulajdonságainak/ megismerésére egy fokozatos megközelítés - "szekvenciális" feldolgozásmód - javasolható /ld[6] /.

Ennek a módszernek az alkalmazásával, a matematikai statisztikából ismert szekvenciális mintavételi módszerhez hasonlóan az információk egyre bővülő körét állítjuk elő, a már rendelkezésre álló ismeretek függvényében. Azonban a szekvenciális mintavételi eljárástól eltérően itt nem azonos jellegű információk növekvő mennyiségéről van szó, hanem az információk minősége is változik. A szakemberek /orvosok, közgazdászok, stb./ először egyszerű, jól áttekinthető adatokat /táblázatok, grafikonok, egyszerűbb statisztikai jellemzők, pl. átlag, terjedelem, stb./ kapnak. Ezek alapján teszik fel azután az egyre részletesebb kérdéseket, amelyekre esetleg egy fokozatosan bővülő populáció felhasználásával kapnak választ.

Ilyen módon növelhető a feldolgozás hatékonysága. Felesleges információkat nem kell szolgáltatni, az egyszerűbb összefüggésekre rögtön fény derül, és a felhasználó egy jobb áttekintést kap a vizsgált populációról /átfogó és részletesebb információi is vannak/. A rendelkezésre álló adatmennyiségből több értékes információ nyerhető.

Ennek a módszernek a hátránya egy előre megtervezett /és rögzített/ feldolgozással szemben az, hogy az együttműködő felek kapcsolatait általában szerződések rögzítik, amelyeket nehéz egy előre nem megadott, változó feldolgozáshoz igazítani. Ezt a szempontot a feladatok szervezésének kezdeti szakaszában már figyelembe kell venni.

A legtöbb optimalizálási feladatnál, így az adatfeldolgozásban is egy bonyolult sokdimenziós függvényt kell vizsgálni [25]. Információfeldolgozásnál pl. nemcsak a hasznos információk mennyiségét kívánjuk növelni, miközben egy viszonylag kisméretű mintát akarunk feldolgozni, hanem a feldolgozó rendszer előállításához és működtetéséhez szükséges erőforrásokkal is takarékoskodni akarunk. Ugyanakkor a feldolgozás átfutási idejét is minimalizálni kívánjuk. Az egyes feladatokat jelentőségük szerint súlyozhatjuk is, így a ráfordítások és az eredmények aránya sem egyértelmű. Külön probléma, hogy a szóbanforgó függvény dimenziói nem mindig összemérhetők /pl. gépóradij, statisztikai táblázatokba foglalt információ, átfutási idő, emberi munkaerő, stb./.

Itt említünk meg egy a feladatok szervezésével kapcsolatos általános optimalizálási problémát. Feladatainkat - durván szólva - kétféleképpen közelíthetjük meg. Az egyik lehetőség az, hogy nem törődünk a megoldásmód javításával és a legegyszerűbb kivitelezést választjuk, még ha az sok kapacitást köt is le /mérnöki munkáknál jó példa erre a túlbiztosított szerkezetek esete; a tervezési, számítási munkát minimalizáljuk, de a szerkezet előállításához szükséges munka és anyagmennyiség tetemesen növekszik/. A másik lehetőség az, hogy nagy energiát fordítunk a tervezésre /jelen esetben az adatfeldolgozás optimalizálására/, és így jelentős erőforrások szabadulnak fel a feldolgozás folyamán. Bonyolultabb feladatoknál a tervezési munkák túlsúlyba kerülhetnek és így éppen ezek köthetnek már le feleslegesen nagy kapacitásokat. Nagy gondot kell tehát fordítani az egészséges arányok

kialakítására /ld. pl. [14], [15]/.

2. Azonosító kódok tervezése

Az adatfeldolgozás egyik legfontosabb lépése - mely már az előkészítő munkák során előtérbe kerül - egy jól használható azonosító kód kialakítása. Minden adatfeldolgozási feladatnál, ahol egyedek megkülönböztetésére, megjelölésére szükség van, elő kell állítani egy azonosító kódot. A legegyszerűbb esetekben ez a kód egy sorszám. Ha azonban az adatfelvétel nem egy helyen történik, vagy a vizsgálatban szereplő egyedek többször is sorra kerülhetnek, akkor egy olyan azonosítóra van szükség, amely éppen a megjelölni kívánt egyed adataiból áll, és így természetes módon biztosítja az azonosítást - pl. embereket születési adataik és más állandó jellemzőik /nemük, családi és keresztnév, stb./ jelölhetnek meg. Ezeknél az adatoknál viszont véletlenszerű egybeesések lehetségesek. A megoldandó feladat egy olyan azonosító kód kialakítása, amely viszonylag egyszerű, de a véletlenszerű egybeeséseket minimalizálja. Ennek a problémának a megoldása egy tipikus sztochasztikus optimalizálási feladat. A kérdéskört bonyolítja még az is, hogy az azonosítóban szereplő kódértékek /pl. életkor/ nem egyenletes eloszlásúak, együttes eloszlásukról pedig többnyire csak feltételezéseink vannak. A kérdés részletesebb tárgyalása - a kórházi morbiditási vizsgálat konkrét példájával illusztrálva - az [5], [12] és [13] tanulmányokban szerepel.

3. A reprezentatív mintavétel problémái

Az előző kérdéskörhöz hasonló módon problémákat okozhat reprezentatív minták biztosítása. A fő probléma az, hogy különböző szempontok alapján kívánunk statisztikákat készíteni. A kórházi morbiditási vizsgálatból a következő példát

vehetjük: A felhasznált mintát a kórházi betegek születésnapja alapján választjuk ki /a 4-én, 14-én és 24-én és esetleg még egy negyedik napon született betegek alkotják a vizsgált 10 %-os mintát/. Nyilvánvaló, hogy az így nyert populációban az életkor, a nem, a különböző betegségek stb. szerinti eloszlások az értékek természetes szóródása miatt nem lesznek arányosak /pontos tizedrész/ a teljes populációbeli eloszlással. Optimalizálási feladatként kitűzhető egy vagy több adott eloszlás, adott pontosságú becsléséhez szükséges minimális minta kiválasztása. Néhány ide vonatkozó klasszikus matematikai statisztikai kérdést vet fel a [12] tanulmány. Emeljünk ki ezek közül egy érdekes és újszerű részfeladatot, a kórházi morbiditási vizsgálat területéről.

A kórházi adatok feldolgozása évenként történik. Egy beteg egy éven belül többször is kórházba kerülhet. A mintakiválasztás kórházi szakmánként bontva történik /egy szakma - pl. belgyógyászat - betegei közül pontosan 10 %-nyi kerül a mintába/. A különböző szakmákban az egyes születésnapokra /melyek az előbb említett módon meghatározzák a mintakiválasztást/ jutó betegek számának szóródása miatt gyakran előfordulhat, hogy pl. egy 4-én született beteg bekerül a mintába, amikor mondjuk egy sebészeti osztályon ápolták, de mondjuk egy másik alkalommal, amikor pl. belgyógyászatban feküdt, kimaradhat a mintából, ha pl. a belgyógyászati szakma 10 %-os mintájához nem szükséges minden 4-én született beteg ápolási esete. Ez a jelenség az egy évben többször ápoltak statisztikáit nagymértékben torzíthatja. Az itt vázolt probléma egzakt vizsgálata - még sok egyszerűsítő feltételezés mellett is - bonyolult matematikai statisztikai modellhez vezet [12].

4. Adatszervezési kérdések

Az adattárolás kérdéskörét számos különböző oldalról közelíthetjük meg. Egyszerű szekvenciális file-ok esetén is

vizsgálhatjuk a felhasznált tárolókapacitás nagyságát a tárolt adatok eléréséhez szükséges időt. Tekintsünk egy egyszerű példát. Nemnegatív egész számokat kívánunk számológépen tárolni. A szokásos megoldás a decimális vagy a bináris tárolás. Az első esetben /pl. BCD kódban/ számjegyenként 6 bitet foglalunk el, a második esetben szavanként helyezhetünk el egy számértéket - egy szó pl. egy HWB 66-os gépen 36 bit. Az adatfeldolgozásban gyakori, hogy néhány /egy-két/ jegyből álló számokat kell tárolni. Ez decimális formában gazdaságosabb /csak 12 bit kell hozzá/. Decimális értékekkel viszont a számítási eljárások általában lassabbak, mint bináris értékekkel.

Az általunk kidolgozott statisztikai rendszerben [25] a két tárolásmód előnyeit egyesítő megoldást alkalmaztunk; egy-egy adat számára annyi bitet foglalunk le, ahány a szóbanforgó adat maximális értékének bináris tárolására elegendő.

Itt és a következőkben újra és újra felmerül az 1. pontban már felvetett kérdés: javítja-e a számológépfelhasználás hatásfokát az itt vázolt - a szokásosnál valamivel bonyolultabb-adattárolási forma. Megtérül-e a rendszer alkalmazásakor a kialakítására fordított többletmunka?

Egy ugyancsak jelentős számítástechnikai kérdés a kódolási, rendezési eljárások témaköre. Ennek a témakörnek gazdag irodalma van /ld. pl. [9] /. Most csak két részletkérdést emelünk ki.

Adatfeldolgozás egyik első lépéseként ellenőrzési, át-kódolási eljárásokat szokás végezni. Ezek sokszor bonyolult logikai kapcsolatok vizsgálatát igénylik. Ilyen célt szolgál pl. az u.n. döntési táblázatok alkalmazása [7] vagy a sok változatban kidolgozott keresési eljárások /pl. bináris keresés/ is. Az utóbbi eljárást logikai szabályok vizsgálatánál úgy alkalmazhatjuk, hogy a szóbanforgó objektumot /pl. egy vagy több adatértéket/ megkeressük a vizsgált szabályt leíró függvény értelmezési tartományában.

A bevezetésben említett /kórházi morbiditási/ adatfeldolgozási rendszerben egy hierarchikus gráfstruktúrával leírható ellenőrzési, kódolási eljárást alakítottunk ki [24], amely mind a tárolóigény mind a feldolgozási idő szempontjából előnyösnek mutatkozott.

Egy másik - adatok rendezésével kapcsolatos - kérdés ugyancsak a kórházi morbiditási vizsgálatok kapcsán merült fel [5]. Hogyan lehet mágnesszalagokon lévő szekvenciális file rendezésekor az input és output szalagok mozgatását minimalizálni, és mekkora ez a minimum, ha a rendelkezésre álló munkaterület /mágnestlemezen/ adott nagyságú? Az [5] tanulmány meghatározza a minimum pontos értékét és a rendezési feladat optimális szervezésének módját is.

5. Logikai kifejezések számítógépes vizsgálata

Speciálisan /konjunktív vagy diszjunktív/ normálformára hozott logikai kifejezések kiszámításának egy gyors és egyszerű módjával foglalkozik [16], [17] és [18]. Az utóbbi két publikáció sztochasztikus optimalizálási kérdéseket is felvet a logikai kifejezések optimális összeállításával kapcsolatban, ha a kifejezésben szereplő egyes változók statisztikai viselkedését /eloszlásukat, az eloszlások paramétereit/ ismerjük.

6. Szervezési, programozási és alkalmazási feladatok

A következőkben azzal foglalkozunk, hogy milyen stratégiát érdemes követni számítógépes rendszerek kialakításakor és alkalmazásakor - különös tekintettel a statisztikai adatfeldolgozás kérdéseire. Ezen a ponton - mint általában a tervezési feladatoknál - nagy szerep juttatható a hálózati folyamatok [8] elméletének. Tervezéskor - mivel most bonyolult rendszerekről van szó - sok nehezen vagy pontatlanul meghatározható tényezővel kell számolni. Ezért célszerű elsősorban becslésekre szorítkozni, pl. a hálózati folyamat

"alaki" jellemzőit vagy sztochasztikus viselkedését vizsgálni [19] .

A kórházi morbiditási adatokat feldolgozó rendszer kialakításának és alkalmazásának tapasztalatai alapján a következőket mondhatjuk el.

Nagyobb rendszereknél mind a felhasználás, mind a rendszerkészítés szempontjából feltétlenül egy modulszerkezet kialakítása javasolható. Itt a következő szempontokat kell figyelembevenni: az egyes modulok egymástól függetlenül felépíthetők /a párhuzamosan folyó tevékenységek rövidebb átfutási időt biztosíthatnak/; növekszik a rendszer felhasználhatósága, mivel az egyes modulok egymástól függetlenül akár különböző helyeken, különböző célokra is felhasználhatók, egy feladaton belül az egyes modulok sokféleképpen kombinálhatók, egyes modulok alkalmazására egy folyamaton belül többször vissza lehet térni. A kórházi morbiditási adatfeldolgozó rendszerünkben /SIS77 - ld [25]/ egy szétága-zó feldolgozási folyamatot alakítottunk ki. Így lehetővé vált, hogy a rendszer működésekor jelentős gépakapacitást takarítsunk meg. Megfelelő előkészítés után - a vizsgált statisztikai minta nagyságától függetlenül /akár több százezres vagy milliós mintára/ - néhány másodperc gépidő szükséges a statisztikai táblázatok előállításához /ez az időadat egy HWB 66/60-as gép processor idejére vonatkozik, ha legfeljebb pár ezer soros táblázatot készítünk/.

Itt hívjuk fel a figyelmet a következő lehetőségekre is. Statisztikai adatfeldolgozásnál a vizsgált adatok értékészlete nagymértékben befolyásolja a feldolgozást. Nagy intervallumban változó értékek kezelése nehezebb. A gyakorlati esetek nagy részében azonban az adatok értékhatárai között nem egyenletes eloszlásban szerepelnek a lehetséges adatértékek. Jó példa erre a kórházi morbiditási vizsgálatban szereplő betegségkódok esete, amelyeknél a kódértékek döntő többsége a lehetséges értékek kis hányadán /mintegy 10 %-án/

belül található. Ezt a feldolgozás optimalizálásánál ki lehet használni - ld [3], [12].

7. Egy programozástechnikai lehetőség

Adatfeldolgozó rendszerünkben /SIS77/ a legtöbb részrendszerénél alkalmaztuk a következő programozástechnikai fogást [4], [22], [23]. A rendszer programjait nem készítjük el egy előre rögzített formában, hanem olyan programszerkesztő /generáló/ programokat hozunk létre, amelyek mindig az aktuális helyzetnek legjobban megfelelő feldolgozó programot hozzák létre. Ilyen módon a felhasznált gépkapacitás jelentős mértékben csökkenthető. Ugyanakkor a rendszer rugalmassága nagymértékben növekszik.

8. Adatbázisok és stat. adatfeldolgozás, a felhasznált software eszközök

Befejezésként röviden foglalkozunk a stat. adatfeldolgozás software környezetének kérdéseivel. Statisztikai adatokat általában egyenrangú egyedek halmazából kell képezni. Ennek megfelelően a számítógépes megvalósításban is lehetőség van a legegyszerűbb adattárolási módok alkalmazására /fix rekordok szekvenciális file-jait lehet használni/. Ennek ellenére általános az a jelenség, hogy a statisztikai értékeléseket nem választják külön^{a)} bonyolultabb szerkezetű adatbázisoktól, és az adatbázisok szerkesztési, keresési, stb. feladataira kidolgozott eljárásokat használják az egyszerűbb szerkezetű statisztikai sokaságok kezelésére is. Ha egy adatfeldolgozási feladatban szükség is van adatszerkesztési műveletekre, akkor is célszerű ezeket különválasztva kezelni az egyidejűleg nagytömegű adattal dolgozó statisztikai feldolgozásoktól, ld. [21], [25].

H i v a t k o z á s o k

- [1] Csukás A.-né, Greff L., Krámlí A., Ruda M.,
A kórházi morbiditási vizsgálat számítógépes
feldolgozásának tapasztalatai és továbbfejlesz-
tése, Számítástechnikai és kibernetikai módsze-
rek alkalmazása az orvostudományban és a biológiá-
ban, 5. Kollokvium, Szeged, 1974.
- [2] Csukás A.-né, Greff L., Krámlí A., Ruda M.,
An approach to the hospital morbidity data system
development in Hungary, Symposium on Medical Data
Processing, Toulouse, 1975.
- [3] Csukás A.-né, Greff L., Krámlí A., Ruda M.,
Lekérdező rendszer kórházi morbiditási vizsgálat
anyagára, Számítástechnikai és kibernetikai módsze-
rek alkalmazása az orvostudományban és a biológiá-
ban, 6. Kollokvium, Szeged, 1975.
- [4] Gál A., Ruda M., Egy lehetőség Honeywell FORTRAN
programok konverziós műveleteinek gyorsítására,
SZÁNKI Tanulmányok, 1978/2.
- [5] Garádi J., Krámlí A., Ratkó I., Ruda M.,
Statisztikai és számítástechnikai módszerek alkal-
mazása kórházi morbiditási vizsgálatokban, MTA
SZTAKI Tanulmányok, 35/1975.
- [6] Greff L., Krámlí A., Ruda M., Kórházi morbiditási
vizsgálattal kapcsolatos statisztikai és számítás-
technikai megfontolások, Számítástechnikai és ki-
bernetikai módszerek alkalmazása az orvostudomány-
ban és a biológiában, 4. Kollokvium, Szeged, 1973.

- [7] Halassy B., Döntési táblázatok számítógépes feldolgozása, A számítástechnika legújabb eredményei, 4., Statisztikai Kiadó Vállalat, Budapest, 1977.
- [8] Klafszky E., Hálózati folyamatok, Bólyai János Matematikai Társulat kiadványa, Budapest, 1969.
- [9] Knuth D.E., The art of computer programing, Sorting and searching /3. kötet/, Addison Wesley, London, California, 1973.
- [10] Krámlí A., Ruda M., The computer realisation and first experiences of the hospital morbidity study, WHO Statisztikai Vándorszeminárium, Budapest, 1974.
- [11] Krámlí A., Ruda M., Izpravocsno-informcionnaja szisztjema zaproszov bolnyicsnovo morbigyityizma, Sztruktura i organyizacija paketov programm, Nemzetközi Konferencia, Tbiliszi, 1976.
- [12] Krámlí A., Ratkó I., Ruda M., Soltész J., A statisztikai adatfeldolgozás matematikai és számítástechnikai problémái, MTA SZTAKI Tanulmányok, 70/1977.
- [13] MTA SZTAKI dokumentáció, Az 1972-73. évi kórházi morbiditási vizsgálat számológépes feldolgozása /1. és 2. kötet/, Budapest, 1974.
- [14] Pogány Cs., Néhány időszerű kérdés számológépekkel kapcsolatban, I., MTA III. O.K., 19., 1969.
- [15] Pogány Cs., Az operációkutatás /VII./, Számítástechnika, VIII. évf. 10.sz., 1977.

- [16] Ratkó I., Egy számítástechnikai eszköz bonyolult logikai kifejezések leírására orvosstatisztikai alkalmazásokban, Számítástechnikai és kibernetikai módszerek alkalmazása az orvostudományban és a biológiában, 8. Kollokvium, Szeged, 1977.
- [17] Ratkó I., Bonyolult logikai kifejezések kiértékelésének számítástechnikai és optimalizálási problémái, MTA SZTAKI Közlemények, 20/1978.
- [18] Ratkó I., On optimization problems of logical expressions in programming languages, Matematikai logika a programozásméletben kollokvium, Salgótarján, 1978.
- [19] Ruda M., Some estimates in connection with the critical path method, Project planning by network analysis, Proceedings of the second international congress, Amsterdam, 1969, North-Holland Publ.
- [20] Ruda M., Egy általános információs rendszer kórházi morbiditási adatok feldolgozására, Számítástechnikai és kibernetikai módszerek alkalmazása az orvostudományban és a biológiában, 8. Kollokvium, Szeged, 1977.
- [21] Ruda M., Statistical Information System with Health Service Application, 4. Winterschool of Visegrád on the Theory of Operating System, Szentendre, 1978.
- [22] Ruda M., Egy széles körben alkalmazható program-optimalizálási módszer, MTA SZTAKI Közlemények, 20/1978.

- [23] Ruda M., Módszer a programkészítés egyszerűsítésére, Számítástechnika, IX. évf., 7.-8. sz., 1978.
- [24] Ruda M., Egy számítástechnikai módszer függvénytáblázatok tömör tárolására, egy adatfeldolgozási alkalmazással /kézirat/.
- [25] Ruda M., A SIS 77 statisztikai információs rendszer kialakításának szempontjai, alkalmazásának és továbbfejlesztésének lehetőségei, MTA SZTAKI Tanulmányok /megjelenőben/.

Döntések sztochasztikus optimalizációja adatfeldolgozásnál

Ratkó István

1. A probléma felvetése

Tekintsünk egy olyan L diszjunktív normálformát, melyben a konjunkciók tagjainak értéke a véletlentől függ.

L kiértékelését a következőképpen hajtsuk végre: a diszjunktciókat és azokon belül a konjunkciókat balról jobbra haladva értékeljük; egy adott diszjunktción belül a konjunkció tagjai közül, illetve a diszjunktciók közül csak annyit értékelünk ki, amennyi szükséges a diszjunktció illetve L értékének megállapításához.

Definíció: L kiértékelési számának nevezzük és $\rho(L)$ -lel jelöljük az előbbi módon meghatározott kiértékelésben megvizsgált konjunkció tagok számát.

Könnyen látható, hogy ha az első diszjunktció nem igaz, a $(k+1)$ -edik diszjunktció igaz, akkor

$$\rho(L) = h_1 + h_2 + \dots + h_k + a_{k+1}$$

ahol a_i az i -edik diszjunktció konjunkció tagjainak száma b_i a j -edik diszjunktcióban a h_j -edik konjunkció tag hamis, az előtte lévő konjunkció tagok igazak.

Ha az első diszjunktció igaz, akkor $\rho(L) = a_1$.

/Megjegyzés: Konjunkció tagok ill. diszjunktció tagok helyett a rövidség kedvéért gyakran csak konjunkciót ill. diszjunktciót mondunk./

Nyilvánvaló, hogy $\rho(L)$ valószínűségi változó. Ha L -ben változtatjuk a diszjunktciók vagy valamelyik diszjunktcióban a konjunkciók sorrendjét, $\rho(L)$ értéke változik /adott értékű konjunkciók esetén is/.

A következő kérdést vizsgáljuk: a diszjunktciók ill. azokon belül a konjunkciók mely sorrendjénél lesz minimális $\rho(L)$ várható értéke: $E\rho(L)$.

2. Eredmények

Legyenek először

$$L = \dots \vee (\dots \wedge L_1 \wedge L_2 \wedge \dots) \vee \dots$$

$$\text{és } \tilde{L} = \dots \vee (\dots \wedge L_2 \wedge L_1 \wedge \dots) \vee \dots$$

a vizsgált kifejezések. $E\rho(L)$ és $E\rho(\tilde{L})$ összehasonlítására törekszünk.

Vezessük be a következő jelöléseket:

$$L' = \dots \wedge L_1 \wedge L_2 \wedge \dots$$

$$L'' = \dots \wedge L_2 \wedge L_1 \wedge \dots$$

$$p = P(L_1 = i) \quad (\text{azaz, hogy } L_1 \text{ igaz})$$

$$q = P(L_2 = i)$$

$$A' = \{L' \text{ -ben minden } L_1 \text{ előtti konjunkció igaz és minden } L' \text{ előtti diszjunkció hamis, továbbá } L_1 = i, L_2 = h\}$$

$$A'' = \{L'' \text{ -ben minden } L_2 \text{ előtti konjunkció igaz és minden } L'' \text{ előtti diszjunkció hamis, továbbá } L_2 = i, L_1 = h\}$$

$$p_1 = P(A')$$

$$p_2 = P(A'')$$

1. tétel: $E_f(L) \leq E_f(\tilde{L})$ akkor és csak akkor, ha

$$p(1-q)p_1 \leq (1-p)q p_2 \quad (1)$$

bizonyítás: Legyen ξ_1 és η_1 (ξ_2 és η_2) L (\tilde{L}) kiértékelési száma L' előtt és után (L'' előtt és után) azon feltevés mellett, hogy $L_1 = i, L_2 = h$ és L' -ben minden L_1 előtti konjunkció igaz ($L_1 = h, L_2 = i$ és L'' -ben minden L_2 előtti konjunkció igaz). Jelölje k az L_1 előtti konjunkciók számát L' -ben, L'' -ben/, tovább p' annak valószínűségét, hogy L' -ben minden L_1 előtti konjunkció igaz. Nyilván p' annak valószínűségét is megadja, hogy L'' -ben minden L_2 előtti konjunkció igaz.

Elemi megfontolásokból következik, hogy $E_f(L) \leq E_f(\tilde{L})$ akkor és csak akkor, ha (χ a karakterisztikus változót jelöli)

$$E(\xi_1 + (k+2)\chi_{A'} + \eta_1 \chi_{A'}) p' p(1-q) + E(\xi_2 + (k+1)\chi_{A''} + \eta_2 \chi_{A''}) p'(1-p)q \leq E(\xi_2 + (k+2)\chi_{A''} + \eta_2 \chi_{A''}) p'(1-p)q$$

Ez pedig ekvivalens (1)-gyel, ami állításunkat bizonyítja. Megjegyezzük, hogy ha sem L_1 sem L_2 nem szerepel az L' előtti diszjunkciókban, akkor (1) a

$p \leq q$ egyenlőtlenséggel ekvivalens. \blacksquare

Azt vizsgáljuk ezek után, hogy az $L = \dots \vee L^* \vee L^{**} \vee \dots$
és az $\tilde{L} = \dots \vee L^{**} \vee L^* \vee \dots$ kifejezésekre mit mondhatunk
 $E_p(L)$ -ről és $E_p(\tilde{L})$ -ről.

Jelölje a ill. b L^* -ben ill. L^{**} -ben ^akonjunkciók számát. A következő jelöléseket használjuk:

- p_1 : annak valószínűsége, hogy L^* minden tagja igaz, L^{**} és az L^* előtti tagok mindegyike hamis
- η : L^{**} -ben az első hamis tag sorszáma, feltéve, hogy $L^* = i$
- p_2 : annak valószínűsége, hogy L^* , L^{**} minden tagja igaz, L^* előtti tagok mindegyike hamis
- p_3 : annak valószínűsége, hogy L^{**} minden tagja igaz, L^* és az L^{**} előtti tagok mindegyike hamis
- ξ : L^* -ben az első hamis tag sorszáma, feltéve, hogy $L^{**} = i$

2. tétel: $E_p(L) \leq E_p(\tilde{L})$ akkor és csak akkor, ha

$$a p_2 + p_3 E_\xi \leq p_1 E_\eta + b p_2 \quad (2)$$

bizonyítás Legyen

- ξ_1 : L esetén L^* -ig / \tilde{L} esetén L^{**} -ig/ a kiértékelt tagok száma azon feltétel mellett, hogy $L^* = i$
- : L (\tilde{L}) esetén L^* -ig / L^{**} -ig/ a kiértékelt tagok száma azon feltétel mellett, hogy $L^{**} = i, L^* = i$
- : L / \tilde{L} / esetén L^* -ig / L^{**} -ig/ a kiértékelt tagok száma azon feltétel mellett, hogy $L^{**} = i$

Nyilván $E_p(L) \leq E_p(\tilde{L})$ akkor és csak akkor igaz, ha

$$E(\xi_1 + a) p_1 + E(\xi_2 + a) p_2 + E(\xi_3 + \eta + b) p_3 \leq \\ \leq E(\xi_1 + \eta + a) p_1 + E(\xi_2 + b) p_2 + E(\xi_3 + b) p_3$$

Ennek átrendezésével adódik (2).

Valószínű, újabb eredmények is elérhetők a feladattal kapcsolatban, melyek az optimalizálást elegánsabbá teszik.

3. Gyakorlati alkalmazás

A MTA SZTAKI Valószínűség-számítási és Matematikai Statisztikai Osztály munkatársai által létrehozott SIS77 általános statisztikai adatfeldolgozó rendszerben használtak és használhatók az elmondott eredmények. [1]

Adott egy fix hosszúságú rekordokból álló adatfile. A szakembereket igen gyakran csak speciális feltételeknek elegettevő adatok érdeklik. Ezek a feltételek logikai kifejezésekkel adhatók meg. Számuk azonban többesres nagyságrendű is lehet. Hogyan építsük be a programba ezeket a feltételeket?

A rekord álljon N adatelemből, az i -edik adatelem értékét jelölje ξ_i , ξ_i lehetséges értékeinek halmazát pedig H_i . / H_i lehet pl. egy intervallum, de lehet bonyolultabb halmaz is. / Valamely konkrét adatfeldolgozásnál az adatfile bizonyos feltételeknek elegettevő rekordjaira van csak szükségünk. Hogyan írjunk fel egy az ezen rekordokat kiválasztó logikai kifejezést? A kifejezés akkor és csak akkor legyen igaz, ha a rekordra szükségünk lesz. Tegyük fel, hogy a logikai kifejezésben az i_1, i_2, \dots, i_M sorszámú adatelemekre vonatkozó feltételek szerepelnek. A k -edik adatelemmel kapcsolatos feltételek így néznek ki:

$$(\xi_k \in A) \quad \text{ahol} \quad A \subset H_k$$

A $(\bigcup_k \in A)$ itélet tulajdonképpen $|A|$ számú diszjunkcióból áll itt $|A|$ az A halmaz elemszáma.

Jelölje $A_{i_k, j}$ H_{i_k} azon részhalmazait, amelyek $(\bigcup_k \in A_{i_k, j})$ formában szerepelnek a rekordokat kiválasztó logikai kifejezésben ($j=1, 2, \dots, \tau_k; k=1, 2, \dots, M$)

Nyilvánvaló, hogy logikai kifejezésünknek legalább

$$\sum_{k=1}^M \sum_{j=1}^{\tau_k} |A_{i_k, j}| \quad \text{tagja /konjunkció,}$$

diszjunkció vegyesen/ van.

Ezt hagyományos módon beépíteni a programba reménytelen, sőt legtöbbször lehetetlen. A fenti tagszám ugyanis - mint már említettük - többeszes nagyságrendű is lehet.

Mit tehetünk? Redukáljuk a kifejezésben szereplő változók számát. Ezt a következő egyszerű ötlettel érhetjük el.

Definiáljuk a $Z_{i_k, j}(s)$ függvényt a következőképpen:

$$Z_{i_k, j}(s) = \begin{cases} 0, & \text{ha } s \in A_{i_k, j} \\ 1, & \text{ha } s \notin A_{i_k, j} \end{cases} \quad (s \in H_k)$$

Ezzel elértük, hogy a $(\bigcup_k \in A_{i_k, j}) |A_{i_k, j}|$ számú diszjunkció helyett az egyetlen $Z_{i_k, j}(\bigcup_k) = 0$ tag áll, ugyanis nyilvánvaló, hogy $(\bigcup_k \in A_{i_k, j})$ akkor és csak akkor igaz, ha $Z_{i_k, j}(\bigcup_k) = 0$ igaz. Megjegyezzük, hogy kifejezésünk most legalább $\sum_{k=1}^M \tau_k$ tagból áll.

Bizonyos mértékű egyszerűsítést már elértünk, ha azonban a logikai kifejezés kiértékelési idejét, s így a futási időt csökkenteni akarjuk, további megfontolásra van szükségünk.

A rekordokat kiválasztó L logikai kifejezésünket hozzuk diszjunktív normálalakra:

$$L = L_1 \vee L_2 \vee \dots \vee L_d, \quad \text{ahol tehát } L_i \text{ konjunkciókból}$$

áll.

Nyilvánvaló, hogy az

IF(L.EQ.FALSE) GO TO 2 /a rekord kihagyandó/

utasítás végrehajtása több időt vesz igénybe, mint az

```
IF (L1.EQ.TRUE) GO TO 1
IF (L2.EQ.TRUE) GO TO 1
.
.
.
IF (Ld.EQ.TRUE) GO TO 1
GO TO 2
```

1 szükség van a rekordra utasításcsoporté.

Míg ugyanis az első esetben L értékének eldöntéséhez az összes konjunkciót és diszjunktciót ki kell értékelni, a második esetben a kiértékelés hamarabb befejeződik.

Az IF(L_i .EQ.TRUE) GO TO 1 tovább bontható.

Legyen evégből: $L_i = L_{i1} \wedge L_{i2} \wedge \dots \wedge L_{iq_i}$

Az IF(L_{i1} .EQ.FALSE) GO TO C_{i+1}

```
IF(Li2.EQ.FALSE) GO TO Ci+1
.
.
.
```

1 IF($L_i q_i$.EQ.FALSE) GO TO C_{i+1}
GO TO 1

C_{i+1} { Mint fent, csak az L_{i+1} -et bontva

utasításcsoport végrehajtása hamarabb fejeződik be, mint az IF(L_i .EQ.TRUE) GO TO 1 utasításé.

A futási idő újabb csökkentését érhetjük el a események relativ gyakoriságának /v.valószínűségének/ ismeretében. Ehhez a következő minimum feladatot kell megoldani. Az $1, 2, \dots, d$ számok egy permutációja legyen m_1, m_2, \dots, m_d az $1, 2, \dots, q_i$ számoké pedig n_1, n_2, \dots, n_{q_i} ($i=1, 2, \dots, d$). Ha L -ben az L_i diszjunkciók sorrendje $L_{m_1}, L_{m_2}, \dots, L_{m_d}$ továbbá az L_i szétbontásában $L_{in_1}, L_{in_2}, \dots, L_{in_{q_i}}$, a kiértékelések várható száma meghatározható. A kérdés: milyen sorrend esetén lesz ez a várható érték minimális?

Igy eljutottunk az 1. pontban felvetett problémához. A SIS77 rendszerben a usernek - megadott formátum szerint, melyre itt nem óhajtottunk kitérni - a H halmazokat, továbbá a $Z_{i,k,j} (F_k^i)$.EQ.0 logikai feltételeket kell megadnia. A sorrendet ezen feltételekre vonatkozó eddigi morbiditásvizsgálati tapasztalataink valamint a két tétel alapján adtuk meg. [2.]

4. Megjegyzések

- a/ A fordítóprogramok Boole kifejezések optimalizálására való törekvésekor a két tételt eredményesen lehetne használni. Ehhez természetesen a minimalizálás gépi kódú programmal történő megoldására lenne szükség.
- b/ Ugy véljük, az elmondottak döntési táblázatok használatánál is alkalmazhatók. Ugyanis, mint az pl. [3]-ból kiderül, ilyen optimalizálási meggondolásra csak utalnak, de jól használható utasítást nem adnak.

Irodalom

- [1] Ruda Mihály, A SIS77 statisztikai információs rendszer kialakításának szempontjai, alkalmazásának és továbbfejlesztésének lehetőségei /MTA SZTAKI, Tanulmányok, megjelenőben/
- [2] A SIS77 statisztikai információs rendszer programjainak leírása, használati utasításai /MTA SZTAKI, Témadokumentáció, 1978/
- [3] Halassy Béla - Zentai Tamás, Döntési táblázatok /NSZÁMOK, 1973/

Egy általánosan használható eljárás táblázatoknak
a központi memóriában történő kitöltésére

Soltész János

1. A program célja: Egy olyan eljárás biztosítása, amelynek segítségével kényelmesen tölthetünk ki táblázatokat /kódszótárakat, ugrótáblákat, függvény értéktáblázatokat/ a központi memóriában.

2. A program formája, a felhasznált gép:

FORTRAN nyelvű szubrutin, neve: ZSAK.

Honeywell 66-os szintű gépeken a GCOS operációs rendszerben használható.

3. A feladat részletes leírása, a felhasznált módszerek:

3.1. A feladat: A szubrutin a központi memóriában értéktáblázatokat tölt ki. Alkalmazásának több előnye van:

a/ a felhasználó az értéktáblázatok leírását a lehető legkényelmesebb, tömör és jól áttekinthető formában adhatja meg /ld. 6. pont/.

b/ az értéktáblázatok leírásait a szubrutin szintaktikai vizsgálatnak veti alá és részletes hibáüzeneteket ad /ld. 7. pont/ nagy biztonságot nyújtva a felhasználónak

c/ a szubrutin bizonyos többváltozós függvények leképezésének gyors és kényelmes megvalósítását teszi lehetővé.

Az értéktáblázatokat a szubrutin folyamatosan egyetlen Z tömbben helyezi el. Az egyes értéktáblázatokat a következőkben "zsákoknak" nevezzük. A "zsákoknak" a Z tömbben való elhelyezkedését a ZSP tömb megfelelő elemei határozzák meg /ld. 3.5. pont/.

A szubrutin jelenlegi változatában csak nem negatív egész számokon értelmezett függvények szerepelhetnek. Az értékkészlet is csak egész számokból állhat, de itt már lehetnek negatív értékek is. Az értelmezési tartomány csak összefüggő intervallum lehet.

Az értelmezési tartományba tartozó értékek a "zsákok" egymásutáni elemeihez /az egymásutáni memóriarekeszekhez/ tartozó memóriacímek /relatív címek - ld. a ZSP tömb leírását a 3.5. pontban/. Az értelmezési tartomány egy x eleméhez rendelt értéket a szubrutin az x -nek megfelelő memóriacím alatt helyezi el.

Egy "zsák" egy összefüggő memóriatömb /ezért kell, hogy összefüggő legyen az értelmezési tartomány/.

Az értékkészlet elemei legfeljebb négyjegyű egész számok lehetnek /tehát -999 és 9999 közötti értékek/.

3.2. Példák a felhasználásra: leképezhetjük pl.

Magyarország megyéit /a megyekódokat/ a Budapest, Dunántúl, Észak-Magyarország, stb. csoportokra, ugyanígy évenkénti finomságban adott életkorokat mondjuk 5-éves korcsoportokra. Természetesen a szubrutin alkalmazásának hasznossága nagyobb és bonyolultabb kódrendszer esetén mutatkozik meg igazán. Például orvosi alkalmazásoknál kb. 3000 diagnózist kell leképezni /nem monoton függvényvel/ egy 300 tételt tartalmazó jegyzékre.

3.3 Többváltozós függvényeknél akkor lehetséges a szubrutin használata, ha a leképezés

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = h(g_1(x_1), g_2(x_2), \dots, g_n(x_n))$$

alakú. Ha h az f -nél egyszerűbb vagy jobban kezelhető függvény, akkor a szubrutin használata előnyös is.

Ilyen esettel állunk szemben akkor is, amikor többdimenziós statisztikai táblázatokat készítünk, vagy egyik táblázatot a másikra képezzük le. Ebben az esetben a $g_j(x_j)$ értékeket a szubrutin a felhasználó kérésére automatikusan kiszámítja.

3.4. Memóriacimszámítás /beszorzás/

Többdimenziós statisztikai táblázatok készítésekor egy x_j ($j=1,2,\dots,n$) sorozatot képezzük le egy y_j ($j=1,2,\dots,n$) sorozatra ($n \geq 2$), és az y_j értékekből, mint indexekből kiszámítjuk a létrehozandó táblázat megfelelő $/y_1, y_2, \dots, y_n/$ indexű elemének memóriacimét /ld. még később/.

Az $/x_1, x_2, \dots, x_n/$ értékek lehetnek egy beolvasott rekord kijelölt elemei, vagy egy n dimenziós táblázat futó indexei. Mindkét esetben az x_j értékekből kell egy memóriacimet kiszámítani a következő módon:

Jelölje $UKM(j)$ az y_j értékek egy felső korlátját. Kikötjük, hogy y_j csak pozitív lehet, tehát

$$1 \leq y_j \leq UKM(j) \quad j=1,2,\dots,n$$

Az $UKM(j)$ érték lesz a készítendő táblázat j -edik dimenziójának mérete. A számítandó M memóriacimet n dimenziós táblázat esetén a következőképpen állíthatjuk elő:

$$M = y_n + \sum_{j=1}^{n-1} \left[(y_j - 1) * \prod_{k=j+1}^n UKM(k) \right] \quad (1)$$

Ha a felhasználó kér memóriacím-számítást /beszorzást/
akkor a szubrutin kiszámítja a

$$g_j^*(x_j) = (y_j - 1) \prod_{k=j+1}^n UKM(k) \quad j=1,2,\dots,n-1 \quad (2)$$
$$g_n^*(x_n) = y_n$$

értékeket az x_j -k minden lehetséges értékére. A (2) képlet jobboldalán álló szorzási műveletekről kapta a szubrutin ilyen működési módja a "beszorzás" nevet.

A (2) formulák kiszámítása két lépésben történik:

A felhasználó a szokásos módon /ld. 6. pont/ megadja az $x_j \rightarrow y_j$ leképezést. /Egy leképezés egy zsák./ Ezután a szubrutin a zsákokban levő y_j értékek helyére a (2)-ben leírt $g_j^*(y_j)$ számokat teszi.

A felhasználó ezután (1) és (2) alapján az

$$M = \varepsilon_1^*(x_1) + \varepsilon_2^*(x_2) + \dots + \varepsilon_n^*(x_n)$$

formában előállíthatja a kívánt memóriacímet. Látható, hogy a táblázat dimenzióinak felsorolása /az (1)-ben és (2)-ben szereplő j index/ a legkülső dimenziótól indul; az n -edik dimenzió a legbelső.

A fenti esetben a 3. pontban szereplő h függvény alakja

$$h(\varepsilon_1^*(x_1), \varepsilon_2^*(x_2), \dots, \varepsilon_n^*(x_n)) = \varepsilon_1^*(x_1) + \varepsilon_2^*(x_2) + \dots + \varepsilon_n^*(x_n)$$

A szubrutin eredeti működési módjában /ha nem kérünk beszorzást/ csak az $x_j \rightarrow y_j$ leképezés /osztályokba sorolás/ történik meg.

3.5. A szubrutin működése: A szubrutint hívó főprogram által biztosított területen belül tetszőleges számú "zsák" /leképezés/ hozható létre. A zsákok megkülönböztetésére /megjelölésére/ zsáknév szolgál /ld. a ZSN paramétervektor leírását az 5. pontban/. A zsáknevet minden zsákra meg kell adni. A létrehozott zsákok némelyikére kérhetünk beszorzást /ld. a 3.4. pontot/. Ezeknek a zsákoknak a kijelölése és sorrendjük megadása a GY paramétertömbben történik. Ha vannak beszorzandó zsákok, akkor ezek midegyikére külön-külön meg kell adni értékkészletük felső korlátját /ld. az UKM paramétervektor leírását/.

Azért, hogy az egyes zsákok méreteit és elhelyezkedésüket meghatározhassuk, meg kell adni az értelmezési tartományok alsó és felső korlátját /ld. az RKK és az RKV paramétervektorok leírását az 5. pontban/.

A j-edik "zsák" kezdőcímét meghatározó ZSP(j) vektor olyan, hogy az x_j értékhez tartozó y_j értéket /vagy a megfelelő $g_j^*(x_j)$ beszorzott értéket/ a zsákokat tartalmazó Z tömb ZSP(j) + x_j címén találjuk, azaz

$$y_j \left(\text{vagy } g_j^*(x_j) \right) = Z \left(\text{ZSP}(j) + x_j \right)$$

A felhasználó kérheti az elkészült "zsákok" /értéktáblázatok/ tartalmának kinyomtatását /ld. a KIIRZS paraméter leírását/.

3.6. Megjegyzések

a/ A 2. pontban említett példák alapján a "zsákok" /értéktáblázatok/ értelmezési tartományainak elemeit /az x_j értékeket/ a továbbiakban régi kódoknak, a "zsákok" értékkészleteinek az elemeit /az y_j értékeket/ pedig új kódoknak fogjuk hívni.

- b/ A ZSAK szubrutin egy KULONB nevű szubrutint tartalmaz
- ez a felhasználót nem érinti.

4. A szubrutin inputja és outputja

4.1. Az input

- a/ Bemenő paraméterek /ld. 5. pont/
b/ A zsákleiró kártyákat tartalmazó 18-as filekódú file.
A zsákleiró kártyákat /ld. 6. pont/ beolvashatjuk kártyáról, munkafíle-ról, stb.

4.2. Az output

- a/ Kimenő paraméterek/ld. 5. pont/
b/ Lista

Ha nem kérünk beszorzást, akkor az "OSZTÁLYOZÁS", ha kérünk, akkor a "TÁBLÁZATOK ÖSSZEVONÁSA" felirat jelenik meg a printerlapon. Ezt a paraméterek kinyomtatása követi. A szubrutin kiírja a zsákok együttes hosszát is, így a felhasználó ellenőrizheti, hogy a Z tömb méretet elég nagynak adta-e meg a ZSÁK szubrutint behívó programban.

A szubrutin kinyomtatja a beolvasott zsákleiró kártyákat is.

Ha fatális hiba nem történik a zsákleiró kártyák feldolgozása során /a fatális hibákat a 7. pontban soroljuk fel/, és a felhasználó kéri, akkor a szubrutin kinyomtatja az elkészített zsákok tartalmát. Ez a beszorzás elvégzése után is megtörténik /persze csak akkor, ha kér beszorzást a felhasználó/.

A zsákok tartalma a következő módon jelenik meg a printerlapon: A szubrutin kinyomtatja a ZSN(1) nevű zsák nevét, valamint régi kódjának alsó és felső korlátjait /azaz RKK(1)-et és RKV(1)-et/. Ezek után kiírja a ZSN(1) zsáknak az RKK(1), RKK(1)+1, RKK(1)+2,..., RKV(1) régi kódjaihoz rendelt új kódjait 10(20X, 10I6/) formátum szerint. Így egy sorban 10 új kód található, és minden tizedik sor után egy sor üresen van hagyva. A ZSN(1) zsák tartalmának kinyomtatása után a szubrutin hasonló módon kiírja a többi zsák tartalmát.

Hiba esetén a szubrutin hibaüzenetet ír ki. Ezek leírása a 7. pontban található.

5. A paraméterek

A szubrutin hívása:

CALL ZSAK (ZSSZ,NBE,ZSN,RKK,RKV,GY,UKM,Z,ZSP,KIIRZS)

A paraméterek egész típusúak.

Z és ZSP kimenő adat, a többi bemenő adat.

A fenti paraméterek legtöbbször jelentését a 3.5. pontban már leírtuk. Most kiegészítjük az ott mondottakat, és megadjuk azokat a feltételeket, amelyeket a paramétereknek teljesíteniük kell.

ZSSZ - "zsákszám"; a készitendő zsákok száma; skalár;
 $1 \leq ZSSZ \leq 999$

NBE - a beszorzandó zsákok száma; skalár. Ha nem kérünk beszorzást, akkor NBE=0; ha kérünk, akkor $1 \leq NBE \leq \min(ZSSZ, 20)$

ZSN - "zsáknév"; ZSSZ elemű vektor, mely egymástól különböző, I4 formátummal beolvasható egész számokat tartalmaz

RKK,RKV - "a régi kódok kezdő- és végértékei", pontosabban mondva $RKK(i)$ illetve $RKV(i)$ az i -edik, $ZSN(i)$ nevű zsák /leképezés/ értelmezési tartományának alsó ill. felső korlátja. RKK ill. RKV ZSSZ elemű vektor

$$0 \leq RKK(i) \leq RKV(i) \leq 99\ 999$$

GY - a beszorzandó zsákok nevei.
Ha $NBE > 0$ /azaz kérünk beszorzást/, akkor NBE elemű vektor, melyre $GY(j) \neq GY(k)$ $j \neq k$ esetén;
 $\{GY(j): j=1,2,\dots,NBE\} \subseteq \{ZSN(i): i=1,2,\dots,ZSSZ\}$.
A $GY(j)$ zsákneveket a készitendő táblázat legkülső dimenziójától kiindulva és onnét befelé haladva kell megadni.

Ha $NBE=0$ /azaz nem kérünk beszorzást/, akkor GY egy vagy több elemű vektor. Nem kell értéket adni neki.

UKM - az "új kód maximális értéke"
 $NBE > 0$ esetén NBE elemű vektor. $UKM(j)$ a $GY(j)$ nevű zsák értékkészletének egy felső korlátja.
 $UKM(j) \geq 1$
 $NBE=0$ esetén UKM egy vagy több elemű vektor. Nem kell értéket adni neki.

Z - a zsákokat tartalmazó tömb; IZSOH elemű vektor, ahol

$$IZSOH = \sum_{i=1}^{ZSSZ} [RKV(i) + 1 - RKK(i)]$$

- ZSP - "zsákplusz"; ZSSZ elemű vektor
- KIIRZS - ha KIIRZS=1, akkor a szubrutin kiírja az elkészített zsákokat. Ha kérünk beszorzást, akkor a beszorzás előtt is és a beszorzás után is megtörténik a zsákok kinyomtatása.
KIIRZS=0 esetén a szubrutin nem írja ki az elkészített zsákokat.

Megjegyzés: ZSN(i), RKK(i), RKV(i) illetve GY(j) és UKM(j) tartozik ugyanahhoz a zsákhoz /ha ZSN(i)=GY(j)/.

6. A zsákleiró kártyák

Ha hívjuk a ZSÁK szubrutint, akkor az feldolgozza a paramétereit, majd kinullázza a Z zsákot. Ezután elkezd a zsákleiró rekordok /kártyák/ beolvasását egy 18-as file-kóddal jelzett területről. A beolvasás "I1,I4,75A1" formátummal történik. A zsákleiró kártyák 76 -80. karaktereit a szubrutin nem dolgozza fel. Ide tetszőleges commentet /pl. sorszámot/ írhatunk. A kártyák 6. karakterét mindig üresen kell hagyni.

6.1. Zsákkezdő kártyák

A₁akjuk: | 2 | zsáknév | comment

1. 2-5. 6. 7-80. karakter

I1 I4 75A1

P1 | 2 | 18 | BARANYA MEGYE
| 2 | 3 | FERTŐZŐ BETEGSÉGEK

6.2. "Zsákleírás vége"- kártya

Alakja: |3| | |comment
 1. 2-5. 6-75. 76-80. karakter

A zsákleíró kártyák így követik egymást:

```
2|vvv7|        DUNANTUL  
  a 7 nevü zsák leírása  
2|vvv3|        FERTOZO BETEGSEGEK  
  a 3 nevü zsák leírása  
2|vvv5|  
  az 5 nevü zsák leírása  
  ...  
  ...  
2|vvv4|        REUMA  
  a 4 nevü zsák leírása  
3|
```

Egy zsákot többször is elkezdhetünk /tehát pl. a "2vvv7" kártya többször is szerepelhet/.

6.3. Egy zsák leírása

A "2| ZSN(i)" kártya után kezdjük a ZSN(i) nevü zsák /azaz függvényértéktáblázat/ leírását.

A tényleges zsákleíró kártyák általános alakja: az első kártyapozícióban egy vezérlő paraméter áll, a második-tól ötödiken egy függvényérték /új kód/, a hatodik üres, a hetedik-től a hetvenötödik karakteren pedig az értelmezési tartomány bizonyos elemei /bizonyos régi kódok/ állnak. A 76-80. helyre commentet írhatunk:

V	függvényérték	$r_1, r_2, r_3, \dots, r_k$	comment		
1.	2-5.	6.	7-75.	76-80.	karakter
I1	I4		75A1		beolvasási formátum

ahol r_i egy szám /pl. $r_i=17$ / vagy egy intervallum / $r_i=m-n$, pl. $r_i=7-13$ /.

A jobboldalon lehet üres helyeket hagyni, akár számok *beiséjében is.*

Példák:

0	vvv1	2-10, 16, 23, 12	9/1	
v	vvv1	19, 15	9/2	
1	vvv3	28-31, 47	9/3	
4	vvv5	1-50, 53-60	9/4	
1.	6.			
	2-5.	7-75.	76-80.	karakter

6.3.1. "Közönséges" zsákleíró kártya

Az elsőhelyen blank vagy 0 áll

Alakja:

V	új kód	régi kódok	comment		
0	új kód	régi kódok	comment	vagy	
1.	2-5.	6.	7-75.	76-80.	karakter
I1	I4		75A1		beolvasási formátum

Pl. |vvv13| 7, 19-25 | ABC

Hatása: A szubrutin a 7-75. karakteren felsorolt régi kód értékekhez a 2-5. helyen álló, I4 formátummal beolvasott új kód értéket rendeli. A példában levő esetben a 7, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 régi kódok új kódja 13 lesz.

6.3.2. "Egyesével"-kártya

Alakja:	1 új kód	rég régi kódok	comment
Pl.	1	4 11-15, 26, 5-7, 31, 39	EGYES

Hatása: Ha az új kód értékét u-val jelöljük, akkor a szubrutin a 7-75. karakteren felsorolt régi kód értékekhez az u,u+1,u+2,u+3,... új kód értékeket rendeli. A példában említett esetben a hatás:

régi kód érték	11	12	13	14	15	26	5	6	7	31	39
új kód érték	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

6.3.3. "Tölts ki az üreset" -kártya

Alakja:

Pl.

4	y	r ₁ ,r ₂ ,...,r _k	comment
4	8	0-79,83-101	

Hatása: a példában szereplő esetben az y=8 új kód értéket adja a jobboldalon felsorolt mindazon régi kódoknak, amelyeknek még nem volt 0-tól különböző új kód érték adva.

6.3.4. A 0 új kód veszélyei

Ha egy régi kódnak 0 új kód értéket adunk, akkor azt a program hibajelzés nélkül felülírja, ha tévedésből egy újabb értéket adunk ugyanannak a régi kódnek.

7. Hibaüzenetek

A szubrutin azonnal megáll, ha a 7.1. vagy a 7.3.2-7.3.6. pontban felsorolt hibák valamelyikével találkozik. Ekkor a szubrutin a "*** FATÁLIS HIBA ***" üzeneteket írja ki a printerlap jobboldalára. Ha egy, a 7.2.2-7.2.8.vagy a 7.3.1. pontban szereplő hiba áll fenn, akkor a szubrutin

hibaüzenetet ad ki és a printerlap jobboldalán megjelenik a "*** HIBA ***" felirat. A szubrutin azonban tovább fut, kéri a következő zsákleiró kártyát, és csak akkor áll le, ha már elfogytak a zsákleiró kártyák. Leállítás előtt a szubrutin még kinyomtatja a zsákok tartalmát /ha KIIRZS értéke 1 volt/ és a következő hibaüzenetet írja ki ötvenötször: A SZUBRUTIN TALÁL SZINTAKTIKUS HIBÁT A ZSÁK-KÁRTYÁK FELDOLGOZÁSA KÖZBEN.STOP.

A fentiek alapján elmondhatjuk, hogy a program többé-kevésbé képes a zsákleiró kártyák szintaktikázására.

A 7.2.1. pontban szereplő hiba zsákkezdő kártyában fatális hiba, különben nem fatális hiba.

Ha a program hibás zsákleiró kártyát talál, akkor a hibaüzenet után a hibás kártyát újra kiprinteli. "Egyesével" - kártya esetén előfordul, hogy a 2-5. karakterre nem az oda lyukasztott számot, hanem annak valamennyivel megnövelt értékét nyomtatja ki ilyen esetben a szubrutin.

A továbbiakban felsoroljuk és szükség esetén megmagyarázzuk a szubrutin hibaüzeneteit.

7.1. Rossz szubrutin paraméter

Ilyen hiba esetén a következő típusú szöveg íródik ki:

ROSSZ SUBROUTINE-PARAMÉTER p

esetleg egyéb szöveg

$p_1, p_2, p_3, \dots, p_m$

ahol $1 \leq p \leq 4$ egész szám; arra utal, melyik paraméterre nem teljesülnek az 5. pontban felsorolt feltételek /1-ZSSZ,NBE; 2-ZSN; 3-RKK,RKV; 4-GY/; p_1, p_2, \dots, p_m pedig a hibás paraméter.

P1.

ROSSZ SUBROUTINE-PARAMÉTER 2
AZ 1. ÉS A 4. ZSÁKNÉV AZONOS

7 3 4 7 9

/7,3,4,7 és 9 az öt zsáknév/

7.2. Hibák a régi kódok megadásában

7.2.1. "6. KARAKTER NEM ÜRES"

7.2.2. "MEG NEM ENGEDETT KARAKTER A JOBBOLDALON"

P1. 45,4L

A 7.2. pontban adott példákban a hibás zsákleiró kártyának csak a comment nélküli jobboldalát /a 7-75. karaktert/ írjuk le.

7.2.3. "TUL KICSI RÉGI KÓD"

Azaz a régi kód kisebb, mint a megfelelő RKK(i)

7.2.4. "TUL NAGY RÉGI KÓD"

Azaz a régi kód nagyobb, mint a megfelelő RKV(i)

7.2.5. "- VAGY, ELŐTT NINCS SZÁM VAGY A KÁRTYA NEM SZÁMMAL VÉGZŐDIK"

Példák: 79,-60

53,,55

782,89,

7.2.6. "X. HELYRE KÉTSZER AKAR BEIRNI.
KORÁBBI ÚJ KÓD: Y"

Ilyen hibajelzést akkor kapunk, ha egy x régi kód értéknek már adtunk egy y új kódot /és $y \neq 0$ / és most egy újabb új kód értéket akarunk adni. A program akkor is hibát jelez, ha egy régi kód értéknek kétszer akarjuk ugyanazt a 0-tól különböző új kód értéket adni.

7.2.7. "HIBA: X-Y $X > Y$ "

Pl. HIBA: 19-12 $19 > 12$

/tehát egy intervallum kezdőpontja nagyobb mint a végpont/

7.2.8. "HIBA: -SZÁM-"

Pl. 93-95-97

7.3. Egyéb hibák

7.3.1. "3 UTÁN NEM ÜRES A VÉGE-KÁRTYA"

Rossz "zsákkeírás vége" - kártya

Pl. $\left| \begin{array}{c} 3 \\ 1 \end{array} \right|$

7.3.2. "AZ ELSŐ ZSÁKKEÍRÓ KÁRTYA NEM ZSÁKKEZDŐ KÁRTYA"

7.3.3. "ISMERETLEN ZSÁKNÉV: k"

A " $\left| \begin{array}{c} 2 \\ k \end{array} \right|$ " zsákkezdő kártyában levő k nem szerepel a zsáknevek közt

7.3.4. "MEG NEM ENGEDETT ÉRTÉK AZ 1. HELYEN"

Az 1. helyen 4-nél nagyobb egész szám áll.

Pl. $\left| \begin{array}{c} 5 \\ \sqrt{23} \\ 47-51 \end{array} \right|$

7.3.5. "NINCS VÉGE-KÁRTYA (3) *** FATÁLIS HIBA ***"

Ilyen hibaüzenetet akkor kap a felhasználó, ha nem tesz "zsákleírás vége"-kártyát a zsákokat leíró kártyák után /ld. 6.2. pont/.

7.3.6. "k NEVÜ ZSÁK x ÉRTÉKŰ RÉGI KÓDJÁHOZ RENDELT
UJ KÓD ÉRTÉK (=y) NEM JÓ: $y < 1$ VAGY $y > m$ "

Pl.

13 NEVÜ ZSÁK 9 ÉRTÉKŰ RÉGI KÓDJÁHOZ RENDELT UJ KÓD
ÉRTÉK (=22) NEM JÓ: $22 < 1$ VAGY $22 > 10$

Ilyen hiba akkor lép fel, ha kérünk beszorzást ($NBE > 0$) és a k nevű beszorzandó zsákban /amelyre az "új kód maximális értéke" m/ az x régi kód értékhez rendelt új kód értéke (=y) egynél kisebb vagy az m maximális értéknél nagyobb. A példában a 13 nevű beszorzandó zsák új kódjainak maximális értékére 10-et adtunk meg, és a 13 nevű zsákban a 9 régi kód értékhez a 22 új kód értéket rendeltük. A fenti hibaüzenet után a szubrutin negyvenszer kiírja azt, hogy "FÉLBESZAKITJUK A BESZORZÁST". Ilyen hiba esetén a szubrutin félbeszakítja a beszorzást, kiírja a zsákok tartalmát /ha a felhasználó ezt kérte, azaz KIIRZS értéke 1 volt/, majd STOP-pal megáll.

8. A felhasználás tapasztalatai

A ZSÁK szubrutin a SIS77 statisztikai információs rendszer eleme /ld. [3]/, de attól függetlenül önállóan is használható. A SIS77 rendszert 1977 óta sikeresen alkalmazzák az országos hospitalizált morbiditási vizsgálatokban, azaz a magyarországi kórházakban ápolott betegekről felvett adatok

feldolgozásában /ld. [2] /. Ezen vizsgálatokban a ZSÁK szubrutin segítségével különböző feladatokat oldottunk meg /ld. [3] 3.10 pontja és [4] /, így ezt a szubrutint használtuk átkódolási feladatoknál, gyakoriságszámolás során, többdimenziós táblázatok összevonásakor, bonyolult logikai kifejezésekben szereplő logikai változók értékeit megadó táblázatok kitöltésénél /ld. [1]/. A szubrutin segítségével valósítottuk meg többváltozós függvények értéktáblázatainak kitöltését is oly módon, hogy a táblázatokat egy hierarchikus gráfban helyeztük el /ld. [3] 3.1. pontja/. Hierarchikus gráfokat és a ZSÁK szubrutint használtuk adatcsoportok összeférhetőségének ellenőrzésekor is, pl. amikor a kórházi morbiditási vizsgálatok során azt ellenőriztük, hogy összefér-e a beteg diagnózisa az életkorával és a nemével /ld. [3] 3.1 pontja/.

A futtatási tapasztalatok alapján a ZSÁK szubrutin kényelmes, jól használható, biztonságos, megbízható. A szubrutin alkalmazása különösen nagyméretű táblázatok kitöltésénél nyújtott óriási segítséget a felhasználóknak.

9. Két mintapélda

9.1. Az első mintafutás feladatának leírása és az output lista

A feladat

Kérünk beszorzást.

4 értéktáblázatot kell készítenünk. Ezek nevei, valamint értelmezési tartományaik alsó és felső határai:

1: 86-95
2: 1-20
3: 1-10
4: 0-14

3 zsákra kérünk beszorzást. Ezek nevei, valamint érték-
készleteik felső korlátai /a legkülső dimenziótól a leg-
belső felé haladva/:

4: 4
2: 7
3: 3

Kérjük a zsákok tartalmának kinyomtatását.

Ehhez a feladathoz a bemenő paramétereket a következő
módon kell megadnunk:

ZSSZ=4

NBE=3

ZSN (1) =1	RKK (1) =86	RKV (1) =95
ZSN (2) =2	RKK (2) =1	RKV (2) =20
ZSN (3) =3	RKK (3) =1	RKV (3) =10
ZSN (4) =4	RKK (4) =0	RKV (4) =14
GY (1) = 4	UKM (1) =4	KIIRZS=1
GY (2) = 2	UKM (2) =7	
GY (3) =3	UKM (3) =3	

MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77

*
* A ZSAK SZUBRUTIN FUTASA *
*

TABLAZATOK OSSZEVONASA

EREDETI DIMENZIOSZAM: 4
A DIMENZIOK NEVEI (SORSZAMAI),
VALAMINT AZ EREDETI KOLOK ALSO ES FELSO HATARAI:

1 :	86-	95
2 :	1-	20
3 :	1-	10
4 :	0-	14

UJ DIMENZIOSZAM: 3
AZ UJ DIMENZIOK NEVEI (SORSZAMAI), VALAMINT MERETEI
(A DIMENZIOK MEGADASI SORRENDJE KIVULROL BEFELE TORTENIK):

4 :	4
2 :	7
3 :	3

KEREM A ZSAKOK TARTALMANAK KINYOMTATASAT

A ZSAKOK EGYUTTES HOSSZA (A Z VEKTOR MERETE): 55

MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77

A BEOLVASOTT ZSAKLEIRO KARTYAK

UJ ZSAK KEZDODIK.ZSAKNEV: 4

2 4
1 1 0-3
0 1 7,14,10
0 4 11-13
4 2 0-14

UJ ZSAK KEZDODIK.ZSAKNEV: 3

2 3 SZOVEG EEEEE
0 1 1-4
0 2 5-7
0 3 8-10

UJ ZSAK KEZDODIK.ZSAKNEV: 2

2 2
1 1 1-5
4 7 1-20

UJ ZSAK KEZDODIK.ZSAKNEV: 1

2 1
1 0 86-95

1
2

3 0

VEGE

ZSAKLEIRAS VEGE

9.2. A második mintafutás feladatának leírása és az output lista

A feladat:

Nem kérünk beszorzást. 4 értéktáblázatot készítünk. Ezek nevei, valamint értelmezési tartományaik alsó és felső határai:

11:	1-60
-22:	1-10
33:	0-9
44:	1-10

Kérjük a zsákok tartalmának kinyomtatását.

Ehhez a feladathoz a bemenő paramétereket a következő módon kell megadnunk:

```
ZSSZ=4
NBE=0
ZSN(1)=11      RKK(1)=1      RKV(1)=60
ZSN(2)=-22     RKK(2)=1      RKV(2)=10
ZSN(3)=33      RKK(3)=0      RKV(3)=9
ZSN(4)=44      RKK(4)=1      RKV(4)=10
KIIRZS=1
```

A GY és az UKM vektornak nem kell értéket adnunk.

A szubrutin több szintaktikusan hibás zsákleiró kártyát talált. Ezeket hibaüzenettel kinyomtatta, majd kiírta a zsákok tartalmát, és végül ötvenötször kinyomtatta az "A SZUBRUTIN TALÁLT SZINTAKTIKUS HIBÁT A ZSÁK-KÁRTYÁK FELDOLGOZÁSA KÖZBEN. STOP" szöveget. Ezek után a szubrutin egy STOP utasításra ugrott és megállt.

Megjegyzések:

1. A mintafutáshoz tartozó zsákleiró kártyák közt található

"0vvv3v34, 13-15" kártya "13-15" része a 76 -80.

pozícióba került. Mivel a szubrutin ezeket a pozíciókat comment-nek tekinti, ez a kártya hibás /olyan, mintha a "34" régi kód utáni vesszővel végződött volna/.

2. A "0vvv8v91-93-95" zsákleiró kártyát a szubrutin azért találta hibásnak, mert a 91 régi kód érték nagyobb a 11 nevű zsákra "régikód végértéknél", 60-nál /RKK(1)=60/. A ZSAK szubrutin akkor is csak egy hibát ír ki, ha egy zsákleiró kártyán több hiba van. A fenti kártyánál így a szubrutin nem adott "HIBA: -SZÁM-" hibüzenetet.

3. A szubrutin a zsákleiró kártyákat balról jobbra haladva dolgozza fel. Így ha pl. egy "közönséges" zsákleiró kártyának 1 -6. pozícióját, majd néhány régi kódját jól adjuk meg, azután hibát csinálunk, majd a további régi kód értékeket jól adjuk meg, akkor a szubrutin a hiba előtti régi kódokhoz hozzárendeli a megadott új kód értéket, míg a hibás, és a hiba utáni régi kód értékekhez nem rendel új kód értéket.

Példák:

a/ A "0vv12v50,51" kártyán az 50 régi kód érték hibás, mert ahhoz már korábban hozzárendeltük a 10 új kód értéket. Így az 50 régi kódhoz rendelt új kód érték 10 marad, a hiba utáni 51 régi kód értékhez rendelt új kód érték pedig 0 marad, mint az a **zsákok kinyomtatott tartalmából** is látszik.

b/ A "0vvv9v56,,57" kártya hibás, mivel az 56 régi kód érték után két vessző áll. A szubrutin a hiba előtti 56 régi kód értékhez hozzárendeli a 9 új kód értéket, míg a hiba utáni 57 régi kód értékhez rendelt új kód érték 0 marad.

MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77

*
* A ZSAK SZUBRUTIN FUTASA *
*

OSZTALYUZAS

AZ OSZTALYOZASI SZEMPONTOK SZAMA: 4
AZ OSZTALYOZASI SZEMPONTOK NEVEI (SORSZAMAI),
VALAMINT AZ EREDETI KODOK ALSO ES FELSO HATAKAI:

11	:	1-	60
-22	:	1-	10
33	:	0-	9
44	:	1-	10

KEREM A ZSAKOK TARTALMANAK KINYOMTATASAT

A ZSAKOK EGYUTTES HOSSZA (A Z VEKTOR MERETE): 90

MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77 MTA SZTAKI SIS77

A B EOLVASOTT ZSAKLEIRO KARTYAK

UJ ZSAK KEZDO IIK.ZSAKNEV: 11

2 11 SZOVEG BBBBBBB
0 1 2-10, 16, 12, 23
0 1 25, 29-32
0 2 11, 17-20, 28
0 3 34 ,

13-15

- VAGY , ELOTT NINCS SZAM, VAGY A KARTYA NEM SZAMMAL VEGZODIK
0 3 34 ,

13-15 ***HIBA***

0 4 4 3, 3 9 - 41
0 10 37,50
0 12 50,51

50.HELYRE KETSZER AKAR BEIRNI.KORABBI UJ KOD: 10
0 12 50,51

HIBA

0 7 52,54,

- VAGY , ELOTT NINCS SZAM, VAGY A KARTYA NEM SZAMMAL VEGZODIK
0 7 52,54)

HIBA

0 8 91-93-95

TUL NAGY REGI KOD
0 8 91-93-95

HIBA

0 9 56,,57

- VAGY , ELOTT NINCS SZAM, VAGY A KARTYA NEM SZAMMAL VEGZODIK
0 9 56,,57

HIBA

0 13 45,4L

MEG NEM ENGEDETT KARAKTER A JOBB OLDALON
0 13 45,4L

HIBA

UJ ZSAK KEZDODIK. ZSAKNEV: 22

2 -22
1 -29 1-8

UJ ZSAK KEZDODIK. ZSAKNEV: 33

2 33
0 33 0,4,5,9
4 3 0-9

UJ ZSAK KEZDODIK. ZSAKNEV: 44

2 44
0 -1 1-3,0

TUL KICSI REGI KOD
0 -1 1-3,0

HIBA

1 1 5-8,10
4 44 2-10
0 20 11

TUL NAGY REGI KOD
0 20 11

HIBA

31000

3 UTAN NEM URES A VEGE-KARTYA
31000

HIBA

3 0

ZSAKLEIRAS VEGE

I R O D A L O M

- [1] Ratkó I.: Bonyolult logikai kifejezések kiértékelésének számítástechnikai és optimalizálási problémái, MTA SZTAKI Közlemények, 20/1978.
- [2] Ruda M.: A SIS77 statisztikai információs rendszer kialakításának szempontjai, alkalmazásának és továbbfejlesztésének lehetőségei, MTA SZTAKI Tanulmányok, 86/1978.
- [3] Ruda M.: A SIS77 statisztikai információs rendszer, MTA SZTAKI Tanulmányok, 89/1978.
- [4] Soltész J.: Egy általánosan használható kódolási eljárás és alkalmazása a hospitalizált morbiditási vizsgálatokban, Számítástechnikai és kibernetikai módszerek alkalmazása az orvostudományban és a biológiában, Neumann J.Sz.T. 9. Kollokviuma, Szeged, 1978.

S U M M A R Y

A general purpose procedure to fill up central
memory tables
/Program description/

A subroutine is described that facilitates filling up
tables /code-dictionaries, jump-tables, function tables/
located in the central memory. The advantages in using
this subroutine are

- a/ the tables can be filled up in the possibly
most compact and comfortable way
- b/ appropriate safety is provided by the syntactical
analysis of the table descriptions and the detailed
error messages

This subroutine provides means for a quick and easy
calculation of some multivariate functions.

Programleírás

Gyors olvasó eljárások létrehozása FORTRAN programokban

Gál Anna - Ruda Mihály

1. A program célja

FORTRAN nyelvű programokban a szokásosnál lényegesen gyorsabb olvasási és konvertálási eljárás biztosítása /ld. [1] /.

2. A program formája, a felhasznált gép

FORTRAN szubrutin, hívása:

```
CALL LECTOR (JSZ, JFC, JEND, JERR, JHIBA)
```

A felhasznált gép: Honeywell 66/60

3. A feladat részletes leírása, a felhasznált módszerek

3.1 A szubrutint "szerkesztő" programok hívhatják.

Ezek a "szerkesztő" /generáló/ programok gazdaságos működésű programok előállítását végzik el. /ld. [1] / A szerkesztő program a "szerkesztett" /generált/ programot egy kijelölt file-on helyezi el, ahonnan az fordítható és futtatható.

Hívásakor a szubrutin a szerkesztett programba egy néhány utasításból álló részt ír. Ez a rész megfelel egy olyan olvasási utasításnak, amely a K_1 , K_2 ... változóba olvas be karakter formájú rekordot, megadott formátum szerint. /A változók száma legfeljebb 999 lehet./ A formátum I, A vagy X specifikációt tartalmazhat.

A szubrutin által szerkesztett rész első utasítása egy olvasási utasítás, amely a rekordot binárisan olvassa be az ISZ1, ISZ2 ... változóba. /A változók száma itt is legfeljebb 999 lehet./ Az egyes szavakba így 6-6 karakter kerül.

A K1, K2 ... változóknak ezután a következő módon ad értéket a program:

3.2 Az I specifikációnál csak nem negatív, legfeljebb 9 jegyű értékek szerepelhetnek. A szubrutin a formátum alapján kiszámítja, hogy az egyes számjegyeknek megfelelő karakterek hányadik szóban találhatóak, és a szó hányadik bitjén kezdődnek. Ezután olyan utasításokat szerkeszt, amelyek ezeket a karaktereket egy-egy külön változóban helyezik el. Ezt az FLD függvény /Honeywell FORTRAN eljárás/ használata teszi lehetővé. Pl.: az

$$LN = \text{FLD}(I, 6, \text{ISZK}) \quad (1)$$

utasítás hatására az LN változó utolsó 6 bitjére az ISZK szó I-edik bitjétől I+5-ödik bitjéig tartó bitsorozat kerül. A szerkesztett program így külön változóknál (L_1, L_2, \dots) helyezi el a konvertálandó egész szám egyes számjegyeit. A számjegyekből a számot a

$$KM = I_1(L_1) + I_2(L_2) + I_3(L_3) + \dots + I_N(L_N) \quad (2)$$

alakú utasítás állítja elő, ahol

$$\begin{aligned} I_1(L_1) &= L_1 \\ I_2(L_2) &= L_2 \times 10 \\ I_3(L_3) &= L_3 \times 10^2 \\ &\vdots \\ I_N(L_N) &= L_N \times 10^{N-1} \end{aligned} \quad (3)$$

és L_1, L_2, \dots, L_N az egyes számjegyek értékei /az egyes helyiértéktől kezdve/. A hibás karakterekhez a szerkesztett konvertáló eljárás 0-t rendel.

Az $I_1(I)$, $I_2(I)$, ..., $I_9(I)$ vektoroknak értéket adó utasításokat a szubrutin beszerkeszti a szerkesztett programba. Ehhez a szerkesztő programnak a tényleges hívások előtt egyszer speciális paraméterekkel kell hívnia a szubrutint. /ld. a paraméterek leírását, 4.3 pont./

3.3 Az A specifikációnál A6 a legnagyobb megengedett formátumelem. A szubrutin olyan utasításokat szerkeszt, amelyek a szükséges karaktereket átteszik a K1, K2 ... változókba. Az

$$FLD(I, J, KM) = FLD(L, J, ISZK) \quad (4)$$

utasítás hatására a KM változó I-edik bitjétől I+J-1-edik bitjéig tartó részére az ISZK szó L-edik bitjétől L+J-1-edik bitjéig tartó bitsorozat kerül. A K1, K2 ... változók betöltése a szavak elején kezdődik.

3.4 A szerkesztett program többi részében az olvasó programrészletben lefoglalt címkék: 8888, 9999 és tömbök $I_1(64)$, $I_2(64)$, ..., $I_9(64)$, $NU_1(2)$, $NU_2(2)$, ..., $NU_9(2)$ nem használhatók.

4. A szubrutin paraméterei

4.1 Bemenő paraméterek:

JSZ	A szerkesztett programot tartalmazó file kódja /1 és 99 között lehet/
JFC	Az input file kódja /1 és 99 között lehet/
JEND	A címke értéke, ahová file-vége jelzésnél ugrani kell /1 és 99999 között lehet/
JERR	A címke értéke, ahová olvasási hiba esetén ugrani kell /1 és 99999 között lehet/

4.2 Kimenő paraméter

JHIBA Hibajelző paraméter

Ha a szubrutin valamilyen hibát talál, akkor nem kezdi el a szerkesztést, a sornyomtatón hibajelzést ír, és visszatér a hívó programba JHIBA = 1 értékkel. Hibátlan futás esetén JHIBA = 0.

4.3 A szerkesztő programnak az olvasó utasításokat szerkesztő hívások előtt egyszer speciális paraméterekkel kell hívnia a szubrutint. Ennél az első hívásnál a szubrutin megszerkeszti az I specifikációnál szükséges I1, ..., I9, NU1, ..., NU9 tömböket deklaráló és azoknak értéket adó (3) utasításokat. Az első hívásnál meg kell adni az első paraméter /a szerkesztett programot tartalmazó file kódja/ értékét, a második paraméter értékének pedig 0-nak kell lennie. A többi paraméter értéke ekkor tetszőleges lehet.

5. A bemenő adatok: Az input formátum

A szubrutin kártyaolvasóról olvassa be az input formátumot.

A formátum tartalmazhat I, A és X specifikációt. Az I specifikációnál 9, az A specifikációnál 6 a legnagyobb megengedett mezőszélesség. A beolvasandó adatok száma nem lehet nagyobb, mint 999, és a rekord beolvasandó részének el kell férnie 999 szóban. Lehet használni ismétlési tényezőket /pl. 20A6, 5I4/, de zárójeles ismétlési csoportokat nem. Nem használható "/" jel sem.

A formátumot egy kártyán nyitó- és záró^{záró}jellel együtt kell megadni. 0 helyett nem szabad szóközt használni. A formátum szabályos FORTRAN formátum kell hogy legyen.

6. A kimenő adatok

6.1 A szubrutin a sornyomtatón kinyomtattja az input formátumot.

6.2 Az ellenőrzések során talált hibákról a következő hibajelzéseket nyomtatja:

- A bemenő paraméterek ellenőrzése

HIÁNYZIK A DEKLARÁLÓ ÉS ÉRTÉKADÓ UTASÍTÁSOK SZERKESZTÉSÉNEK HIVÁSA
/ha az első hívásnál a második paraméter - az input file kódja -
értéke nem 0/.

AZ INPUT FILE CODE NEM 1 ÉS 99 KÖZÉ ESIK

A SZERKESZTETT PROGRAMOT TARTALMAZÓ FILE CODE NEM 1 ÉS 99 KÖZÉ ESIK

A HARMADIK PARAMÉTER /JEND/ ÉRTÉKE NEM 1 ÉS 99999 KÖZÉ ESIK

A NEGYEDIK PARAMÉTER /JERR/ ÉRTÉKE NEM 1 ÉS 99999 KÖZÉ ESIK

- A formatum ellenőrzése

A FORMATUM HELYE ÜRES

A FORMATUM NEM NYITÓZÁRÓJELLEL KEZDŐDIK

NYITÓZÁRÓJEL VAGY VESSZŐ UTÁN HIBÁS KARAKTER KÖVETKEZIK

A SZÜKSÉGES HELYEN NEM SZEREPEL X, I VAGY A

AZ ISMÉTLÉSI TÉNYEZŐ HELYÉN 0 ÁLL

O MEZŐSZÉLESSÉG SZEREPEL

I VAGY A UTÁN A MEZŐSZÉLESSÉG HELYETT HIBÁS KARAKTER KÖVETKEZIK

"A" FORMATUMBAN 6-NÁL NAGYOBB MEZŐSZÉLESSÉG SZEREPEL

A SZÜKSÉGES HELYEN NEM SZEREPEL VESSZŐ VAGY ZÁRÓJEL

/Ez a hibaüzenet jelenik meg akkor is, ha "1"

formátumban 9-nél nagyobb mezőszélesség szerepel/

A FORMATUM NEM ZÁRÓJELLEL VÉGZŐDIK

A BEOLVASANDÓ SZAVAK SZÁMA NAGYOBB MINT 999

A BEOLVASANDÓ ADATOK SZÁMA NAGYOBB MINT 999

A BEOLVASANDÓ ADATOK SZÁMA 0

6.3 A szubrutin az első paraméterben /JSZ/ megadott kódú file-ra programrészletet ír. Az első hívásnál szükséges deklaráció és értékadó utasításokat írja a file-ra. A további hívásoknál irt programrészletek egy-egy olvasási utasítást helyettesítenek.

7. A felhasználás tapasztalatai

Az alábbi táblázat olyan programok futásidőit mutatja, amelyek 153426 rekordot olvastak be hagyományos módon illetve a LECTOR szubrutin segítségével / az időértékek a központi egység időértékei, a csatornaidők minden esetben 0,08 - 0,09 óra közti értékek /.

FORMÁTUM	FUTÁSI IDŐ /ÓRA/		IDŐARÁNY /KÖZELITŐLEG/
	1.	2.	
(48X,A1,36X,A2,69X,I1)	0.2525	0.0470	5.37
(A6,29A1,I3,34I1)	0.5351	0.0695	7.70
(20A1)	0.2196	0.0421	5.22
(I9,I8,4A6,I2,3A2,4I1,2A1,2I2, A5,3I3,7X,7A1,A6,I8,2A4,2I3, 2I5,4X,2A4,6X,2I5,4A1)	0.6352	0.0907	7.00
(2I9,48X,I5,79X,5A2)	0.3091	0.0578	5.35
(28A1,3X,19A1,4X,21A1,8I1,2X, 8A1,1X,23A1,2X,12A1,3X,18A1, 1X,A1)	1.2414	0.1130	10.99
(19A1,4X,4I5,11I1,A3)	0.3605	0.0596	6.05

A táblázat utolsó oszlopából látható , hogy az adott formátumtól függően változó , de mindenképpen jelentős arányu gyorsulásról van szó. Az olvasás az adatok bemozgatásából és konvertálásából áll. Tisztán a konverziós időket tekintve / pl. DECODE utasításnál / még nagyobb sebességnövekedés érhető el / ld. [1] / .

/ 1.: hagyományos olvasás

2.: olvasás a LECTOR szubrutint használva /

8. Egy felhasználási példa

Illusztráció képpen bemutatunk egy programot, amely mint szerkesztő /generáló/ program felhasználja a LECTOR szubrutint.

A most következő első oldalon a szerkesztő program látható. A bemutatott program két különböző formátummal működő olvasási eljárást állít elő / kétszer hívja a LECTOR szubrutint /.

A második oldalon a felhasználó által megadott két formátum olvasható. Ezeket a LECTOR szubrutin írta ki az egyes hívásokkor.

A harmadik és negyedik oldalon a szerkesztett program látható a szerkesztő program és azon belül a LECTOR szubrutin által létrehozott utasításokkal.

```

C
C
C      WRITE(12,1)
1  FORMAT("C",20X,"SZERKESZTETT PROGRAM")
C      WRITE(12,6)
C      WRITE(12,5)
5  FORMAT("C",5X,"DEKLARALO ES ERTEKADO UTASITASOK"/"C")
C      JSZ=12
C
1  C      AZ ELSO HIVAS SPECIALIS PARAMETEREKKEL
1  C
1  JFC=3
1  CALL LECTOR(JSZ,JFC,JEND,JERR,JHIBA)
1  IF(JHIBA.EQ.1) STOP
1  WRITE(12,6)
1  WRITE(12,2)
1  2  FORMAT(6X,"JR=1"/"C"/"C",5X,"OLVASAS AZ ELSO FORMATUMMAL"/"C"/4X,
1  *"1 CONTINUE")
1  JFC=1
1  JEND=3
2  C      JERR=4
2  C
2  C      HIVAS AZ ELSO FORMATUMMAL
2  C
2  CALL LECTOR(JSZ,JFC,JEND,JERR,JHIBA)
2  IF(JHIBA.EQ.1) STOP
2  WRITE(12,6)
2  WRITE(12,3)
2  3  FORMAT(6X,"JR=JR+1"/6X,"IF(JR-100)1,1,2"/"C"/"C",5X,"OLVASAS A MAS
3  *ODIK FORMATUMMAL"/"C"/4X,"2 CONTINUE")
3  C
3  C      HIVAS A MASODIK FORMATUMMAL
3  C
3  CALL LECTOR(JSZ,JFC,JEND,JERR,JHIBA)
3  IF(JHIBA.EQ.1) STOP
3  WRITE(12,6)
3  WRITE(12,4)
3  4  FORMAT(6X,"JR=JR+1"/6X,"GO TO 2"/4X,"4 PRINT 7,JR"/4X,"7 FORMAT(/2
3  *X,I1),24H.REKCRDNAL OLVASASI HIBA"/6X,"JR=JR+1"/6X,"GO TO 2"/4X,
4  *"3 STOP"/6X,"END")
4  6  FORMAT("C"/"C",5X,"A SZERKESZTETT PROGRAM TETSZOLEGES UTASITASAI"/
4  *"C")
4  STOP
4  END

```

EDIT DATE 12 31-79 **SR4J**

ELAPSED TIME (SEC .76 LINES/MINUTE 3449

THERE WERE NO DIAGNOSTICS IN ABOVE COMPILATION
26K WORDS WER USED FOR THIS COMPILATION

SNUMB = E3304, CTIVITY # = 02, REPORT CODE = 52, RECORD COUNT = 000004

A FORMATUM: (I, 41X, 14, 15X, A3)

A FORMATUM: (54X, 2 12, 87X, A 6)

9. A szubrutin listája


```
64 C A FORMATUM BEOLVASASA, KIIRASA
65 C
66 READ 22,CF
67 22 FORMAT(80A1)
68 PRINT 65,CF
69 65 FORMAT(/2X,"A FORMATUM: ",80A1/)
70 C
71 C A FORMATUM ELLENORZESE,
72 C A BEOLVASANDO SZAVAK SZAMANAK KISZAMITASA
73 C
74 NO=0
75 NK=0
76 I=1
77 C
78 C A NYITOZAROJEL MEGKERESESE
79 C
80 1 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 23
81 IF(CF(I).NE.1H) GO TO 26
82 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
83 I=I+1
84 GO TO 2
85 23 IF(I.EQ.NF) GO TO 24
86 I=I+1
87 GO TO 1
88 C
89 C FORMATUELEM KEZDETENEK VIZSGALATA
90 C
91 2 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 30
92 IF(O.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 3
93 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 4
94 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 74
95 GO TO 94
96 30 IF(I.EQ.NF) GO TO 24
97 I=I+1
98 GO TO 2
99 C
100 C SZAMMAL KEZDODO FORMATUELEM
101 C
102 3 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
103 DECODE(CF(I),33) M
104 MM=1)*MM+M
105 I=I+1
106 19 IF(O.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 3
107 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 20
108 IF(CF(I).EQ.1HX) GO TO 15
109 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 16
110 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 73
111 GO TO 96
112 20 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
113 I=I+1
114 GO TO 19
115 C
116 C X SPECIFIKACIO
117 C
118 15 IF(MM.EQ.0) GO TO 92
119 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
120 I=I+1
121 NK=NK+MM
122 MM=0
123 GO TO 6
124 C
125 C I SPECIFIKACIO
126 C
```



```
127 16 IF(MM.EQ.D) GO TO 77
128 MI=MM
129 MM=0
13 4 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
13 I=I+1
13 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 4
13 IF(D.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 5
13 GO TO 31
13 5 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
13 DECODE(CF(I),33) M
13 IF(M.EQ.D) GO TO 52
13 I=I+1
13 NO=NO+MI
14 NK=NK+MI*M
14 MI=1
14 GO TO 6
14 C
14 C A SPECIFIKACIO
14 C
14 73 IF(MM.EQ.D) GO TO 77
14 MI=MM
14 MM=0
14 74 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
15 I=I+1
15 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 74
15 IF(D.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 75
15 GO TO 31
15 75 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
15 DECODE(CF(I),33) M
15 IF(M.GT.6) GO TO 76
15 IF(M.EQ.D) GO TO 52
15 I=I+1
15 NO=NO+MI
16 NK=NK+MI*M
16 MI=1
16 C
16 C FORMATUELEM VEGE UTAN A VESSZO VAGY A ZARAZARJEL MEGKERESESE
16 C
16 6 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 34
16 IF(CF(I).EQ.1H,) GO TO 35
16 IF(CF(I).EQ.1H)) GO TO 36
16 GO TO 98
16 34 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
17 I=I+1
17 GO TO 6
17 35 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
17 I=I+1
17 GO TO 2
17 36 CONTINUE
17 IF(MOD(NK,6))37,38,37
17 37 NSZ=NK/6+1
17 GO TO 39
17 38 NSZ=NK/6
18 39 IF(NSZ.GT.999) GO TO 57
18 IF(NJ.GT.999) GO TO 59
18 IF(NJ.EQ.D) GO TO 61
18 C
18 C A READ UTASITAS SZERKESZTESE
18 C
18 C
18 IF(NSZ.EQ.1) GO TO 41
18 WRITE(JSZ,40)JFC,JEND,JERR,C1,(C2,I,I=2,NSZ)
18 GO TO 42
18 41 WRITE(JSZ,40)JFC,JEND,JERR,C1
```

```
19C 40 FORMAT(6X,"READ(",I3,"END=",I5,"ERR=",I5,AS,6(A4,I1))/(5X,"+",
19 *9(A4,I3))
19C 42 CONTINUE
19C
19C A FORMATUM FELDOLGOZASA
19C A VALTOZOK BETOLTESENEK SZERKESZTESE
19C
19 IBIT=J
19 ISZO=1
19 J=1
20 I=1
20 MM=0
20 MI=1
20 7 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 43
20 I=I+1
20 GO TO 8
20 43 I=I+1
20 GO TO 7
20 8 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 44
20 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 10
21 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 82
21 GO TO 9
21 44 I=I+1
21 GO TO 8
21 9 CONTINUE
21C
21C AZ X SPECIFIKACIO
21C
21 DECODE(CF(I),33) M
21 MM=1+MM+M
22 91 I=I+1
22 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 91
22 IF(0.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 9
22 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 17
22 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 81
22 I=I+1
22 IBIT=IBIT+MM*6
22 ISZO=ISZO+IBIT/36
22 IBIT=MOD(IBIT,36)
22 MM=0
23 GO TO 12
23C
23C AZ I SPECIFIKACIO
23C
23 17 MI=MM
23 MM=0
23 10 I=I+1
23 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 10
23 DECODE(CF(I),33) M
23 I=I+1
24 DO 13 KK=1,MI
24 DO 13 K=1,M
24 K1=M-K+1
24 L1(KI)=IBIT
24 L2(KI)=ISZO
24 IBIT=IBIT+6
24 IF(IBIT.EQ.36) ISZO=ISZO+1
24 IF(IBIT.EQ.36) IBIT=0
24 13 CONTINUE
24 DO 14 K=1,M
25 WRITE(JS2,45) K,L1(K),L2(K)
25 45 FORMAT(6X,"L",I1,"=FLD(",I2,"6,ISZ",I3,")")
25 14 CONTINUE
```

```
252 IF(M.EQ.1) GO TO 47
253 WRITE(JSZ,46) J,C3,(C4,K,C5,K,C6,K=2,M)
254 GO TO 11
255 47 WRITE(JSZ,46) J,C3
256 46 FORMAT(6X,"K",I3,A7,(A2,I1,A2,I1,A1)/5X,"*",A2,I1,A2,I1,A1)
257 11 CONTINUE
258 J=J+1
259 18 CONTINUE
260 MI=1
261 GO TO 12
262 C
263 C AZ A SPECIFIKACIO
264 C
265 81 MI=MM
266 MM=0
267 82 I=I+1
268 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 82
269 DECODE(CF(I),33) M
270 MK=MM*6
271 I=I+1
272 DO 85 KA=1,MI
273 NU=0
274 IS=ISZ0
275 IB=IBIT
276 IF(IBIT+MK-36) 84,85,86
277 84 IBIT=IBIT+MK
278 90 WRITE(JSZ,88) NU,MK,J,IB,MK,IS
279 J=J+1
280 GO TO 83
281 85 IBIT=J
282 ISZ=ISZ0+1
283 IF(13,NE,0) GO TO 90
284 WRITE(JSZ,89) J,IS
285 89 FORMAT(6X,"K",I3,"=ISZ",I3)
286 J=J+1
287 GO TO 83
288 86 MK1=36-IB
289 MK2=MK-MK1
290 WRITE(JSZ,88) NU,MK1,J,IB,MK1,IS
291 IS=IS+1
292 WRITE(JSZ,88) MK1,MK2,J,NU,MK2,IS
293 IBIT=MK2
294 ISZ=ISZ0+1
295 J=J+1
296 88 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I2,"",K,I3,"")=FLD(",I2,"",I2,"",ISZ,I3,"")
297 *)
298 83 CONTINUE
299 MI=1
300 12 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 48
301 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 49
302 GO TO 50
303 48 I=I+1
304 GO TO 12
305 49 I=I+1
306 GO TO 8
307 C
308 C HIBAJELZESEK
309 C
310 68 PRINT 69
311 69 FORMAT(/2X,"HIANYZIK A DEKLARALO ES ERTEKADO UTASITASOK SZER
312 *KESZTESENEK HIVASA")
313 JHIBA=1
314 RETURN
```



```

31: 71 PRINT 72
31 72 FORMAT(/2X,"AZ INFUT FILE CODE NEM 1 ES 99 KOZE ESIK")
31: JHIBA=1
31: RETURN
32: 100 PRINT 101
32: 101 FORMAT(/2X,"A SZERKESZTETT PROGRAMOT TARTALMAZO FILE CODE ERTEKE
32 *NEM 1 ES 99 KOZE ESIK")
32: JHIBA=1
32: RETURN
32: 102 PRINT 103
32: 103 FORMAT(/2X,"A HARMADIK PARAMETER (JEND) ERTEKE NEM 1 ES 99999 KOZE
32: * ESIK")
32: JHIBA=1
32: RETURN
33: 104 PRINT 105
33: 105 FORMAT(/2X,"A NEGYEDIK PARAMETER (JERR) ERTEKE NEM 1 ES 99999 KOZE
33: * ESIK")
33: JHIBA=1
33: RETURN
33: 24 PRINT 25
33: 25 FORMAT(/2X,"A FORMATUM HELYE URES")
33: JHIBA=1
33: RETURN
33: 26 PRINT 27
34: 27 FORMAT(/2X,"A FORMATUM NEM NYITOZAROJELLEL KEZDODIK")
34: JHIBA=1
34: RETURN
34: 94 PRINT 95
34: 95 FORMAT(/2X,"NYITZAROJEL VAGY VESSZO UTAN HIBAS KARAKTER KOVETKEZI
34: *K")
34: JHIBA=1
34: RETURN
34: 96 PRINT 97
34: 97 FORMAT(/2X,"A SZUKSEGES HELYEN NEM SZEREPEL X , I VAGY A")
35: JHIBA=1
35: RETURN
35: 77 PRINT 79
35: 79 FORMAT(/2X,"AZ ISPETLESI TENYEZO HELYEN O ALL")
35: JHIBA=1
35: RETURN
35: 92 PRINT 93
35: 93 FORMAT(/2X,"O MEZOSZELESSEG SZEREPEL")
35: JHIBA=1
35: RETURN
36: 31 PRINT 32
36: 32 FORMAT(/2X,"I VAGY A UTAN A MEZOSZELESSEG HELYETT HIBAS KARAKTER
36: *KOVETKEZIK")
36: JHIBA=1
36: RETURN
36: 76 PRINT 80
36: 80 FORMAT(/2X,"A" FORMATUMBAN 6-NAL NAGYOBB MEZOSZELESSEG SZEREPEL
36: * )
36: JHIBA=1
36: RETURN
37: 98 PRINT 99
37: 99 FORMAT(/2X,"A SZUKSEGES HELYEN NEM SZEREPEL VESSZO VAGY ZAROZAROJE
37: *L")
37: JHIBA=1
37: RETURN
37: 28 PRINT 29
37: 29 FORMAT(/2X,"A FORMATUM NEM ZAROZAROJELLEL VEGZODIK")
37: JHIBA=1
37: RETURN

```

```

37 57 PRINT 58
38 58 FORMAT(/2X,"A BEOLVASANDO SZAVAK SZAMA NAGYOBB MINT 999")
38: JHIBA=1
38: RETURN
38: 59 PRINT 60
38: 60 FORMAT(/1X,"A BEOLVASANDO ADATOK SZAMA NAGYOBB MINT 999")
38: JHIBA=1
38: RETURN
38: 61 PRINT 62
38: 62 FORMAT(/2X,"A BEOLVASANDO ADATOK SZAMA 0")
38: JHIBA=1
38: RETURN
39: 50 CONTINUE
39: 33 FORMAT(I1)
39: IFUT=3745177718
39: RETURN
39: END

```

***** 7 MEMO Y EXPANDED. USE \$LIMITS OR CORE= OPTION FOR NEXT RUN

EDIT DATE 12 31-79 **SR4J**

ELAPSED TIME (SEC 3.96 LINES/MINUTE 5974

THERE WERE 17 DIAGNOSTICS IN ABOVE COMPILATION
29K WORDS WERE USED FOR THIS COMPILATION

IRODALOM

- [1] Ruda M. , Egy széles körben alkalmazható programoptimalizálási módszer , MTA SZTAKI Közlemények , 1978 .

SUMMARY

Creating quick reading procedures in FORTRAN programs
/ Program description /

The authors present a quick reader - converter procedure, which is applicable in FORTRAN language. The table of the section 7 shows the velocity relation between the usual reader - converter directive / READ / and the quick procedure.

РЕЗЮМЕ

Ускоренная процедура для чтения данных
в программах на языке FORTRAN
/ Описание программы /

Авторы дают быстродействующую процедуру для чтения и преобразования данных , которая может быть использована в языке FORTRAN . Отношение скоростей традиционной и ускоренной процедур показано в таблице седьмого пункта.

A SCRIPTOR szubrutin

Gyors író eljárások létrehozása FORTRAN programokban

Gál Anna - Ruda Mihály

1. A program célja

A "Gyors olvasó eljárások létrehozása FORTRAN programokban" című programleírásban bemutatott eljáráshoz hasonlóan a szokásosnál lényegesen gyorsabb írási és konvertálási eljárás biztosítása FORTRAN nyelvű programokban /ld.[1]/.

2. A program formája, a felhasznált gép

FORTRAN szubrutin, hívása:

CALL SCRIPTOR (JSZ,JFC,JERR,JHIBA)

A felhasznált gép: Honeywell 66/60

3. A feladat részletes leírása, a felhasznált módszerek

3.1 A fent említett programleírásban bemutatott LECTOR szubrutinhoz hasonlóan ezt a szubrutint is "szerkesztő" programok hívhatják. Ezek a "szerkesztő" /generáló/ programok gazdaságos működésű programok előállítását végzik el /ld.[1]/. A szerkesztő program a "szerkesztett" /generált/ programot egy kijelölt file-on helyezi el, ahonnan az fordítható és futtatható.

Hívásakor a szubrutin a szerkesztett programba egy néhány utasításból álló részt ír. Ez a rész megfelel egy olyan írási utasításnak, amely a K_1, K_2, \dots változókat megadott formátum szerint karakter formájú rekordba írja ki. /A változók száma legfeljebb 999 lehet/ A formátum I, A vagy X specifikációkat tartalmazhat,

A szubrutin által szerkesztett rész a K_1, K_2, \dots változókat karakterekre bontja, majd az egyes karaktereket a megadott formátum szerint helyezi el az ISZ1, ISZ2 ... változóba. /A változók száma itt is legfeljebb 999 lehet./ Ezután az ISZ1, ISZ2 ... változókból álló rekordot binárisan írja ki az output file-ra.

A változók karakterekre bontása és az output rekord összeállítása a következő módon történik:

3.2 Az I specifikációnál csak nem negatív, legfeljebb 9 jegyű értékek szerepelhetnek. A szubrutin a formátum alapján kiszámítja, hogy az egyes számjegyeknek megfelelő karakterek a rekord hányadik szavába kell hogy kerüljenek, és a szó hányadik bitjén kell kezdődniük. Ezután olyan utasítássorozatot szerkeszt, amely a KM változót számjegyeire bontja és az egyes számjegyeknek megfelelő karaktereket elhelyezi az ISZ1, ISZ2 ... változók megfelelő bitjeire. Ezt az FLD függvény /Heneywell FORTRAN/ használata teszi lehetővé. Például az

FLD (I,6,ISZK)=J

utasítás hatására az ISZK szó I-edik bitjétől I+5-ik bitjéig tartó részére a J kifejezés értékének megfelelő bináris szám utolsó 6 bitje kerül.

Példaként tekintsük azt az esetet, amikor már 23 kiírandó karakter tárolásra került az ISZ1, ISZ2, ISZ3 szóban, és az ISZ4 szó első 30 bitjén. Ha ezek után a soronlévő KM változót I4 formátummal akarjuk kiírni, akkor a következő utasítás sorozatot generálja a szubrutin:

```
L=MOD (KM,10000)
FLD(30,6,ISZ4)=L/1000
L=MOD(L,1000)
FLD(0,6,ISZ5)=L/100
L=MOD(L,100)
FLD(6,6,ISZ5)=L/10
FLD(12,6,ISZ5)=MOD(L,10).
```

3.3 Az A specifikációnál A6 a legnagyobb megengedett formátumelem. A szubrutin a formátum alapján kiszámítja, hogy a KN változó első hány bitje kerül kiírásra, és az output rekord mely szavainak mely bitjeire kell ezeket áthelyezni. Ezután olyan utasításokat szerkeszt, melyek a KN változó szükséges bitjeit az ISZ1, ISZ2... szavak megfelelő bitjeire helyezi át. Az

```
FLD(I,J,ISZK)=FLD(L,J,KN)
```

utasítás hatására az ISZK szó I-edik bitjétől I+J-1-edik bitjéig tartó részére a KN változó L-edik bitjétől L+J-1-edik bitjéig tartó bitsorozat kerül.

Példaként tekintsük azt az esetet, amikor már 27 kiírandó karakter tárolásra került az ISZ1, ISZ2, ISZ3, ISZ4 szóban és az ISZ5 szó első 18 bitjén. Ebben az esetben a soronlévő KN változó A5 formátum szerinti kiírásához a következő utasításokat szerkeszti a szubrutin:

FLD(18,18,ISZ5)=FLD(0,18,KN)

FLD(0,12,ISZ6)=FLD(18,12,KN)

3.4 Az X specifikációhoz szükséges szóközök egy külön változóban /ISP/ vannak elhelyezve, és alkalmanként innen kerül át az output területre /ISZ1,ISZ2,.../.

4. A szubrutin paraméterei

4.1 Bemenő paraméterek

JSZ A szerkesztett programot tartalmazó file kódja
 /1 és 99 között lehet/

JFC Az output file kódja /1 és 99 között lehet/

JERR A címke értéke, ahova irási hiba esetén ugrani kell
 /1 és 99999 között lehet/

4.2 Kimenő paraméter

JHIBA Hibajelző paraméter

Ha a szubrutin valamilyen hibát talál, akkor nem kezdi el a szerkesztést, a sornyomtatón hibajelzést ír, és visszatér a hívó programba JHIBA=1 értékkel. Hibátlan futás esetén JHIBA=0.

5. A bemenő adatok: Az output formátum

A szubrutin kártyaolvasóról olvassa be az output formátumot.

A formátum tartalmazhat I, A és X specifikációt. Az I specifikációnál 9, az A specifikációnál 6 a legnagyobb megengedett mezőszélesség. A kiírandó adatok száma nem lehet nagyobb mint 999, és az output rekordnak el kell férnie 999 szóban. Lehet használni ismétlési tényezőket /pl. 20A6, 5I4/, de zárójeles ismétlési csoportokat nem. Nem használható "/" jel sem.

A formátumot egy kártyán nyitó- és zárójellel együtt kell megadni. O helyett nem szabad szóközt használni. A formátum szabályos FORTRAN formátum kell hogy legyen.

6. A kimenő adatok

6.1 A szubrutin a sornyomtatón kinyomtatja az output formátumot.

6.2 Az ellenőrzések során talált hibákról a következő hibajelzéseket nyomtatja:

- A bemenő paraméterek ellenőrzése

AZ OUTPUT FILE CODE ÉRTÉKE NEM 1 ÉS 99 KÖZÉ ESIK

A SZERKESZTETT PROGRAMOT TARTALMAZÓ FILE CODE ÉRTÉKE
NEM 1 ÉS 99 KÖZÉ ESIK

A HARMADIK PARAMÉTER /JERR/ ÉRTÉKE NEM 1 ÉS 99999 KÖZÉ ESIK

- A formátum ellenőrzése

A FORMATUM HELYE ÜRES

A FORMATUM NEM NYITÓZÁRÓJELLEL KEZDŐDIK

NYITÓZÁRÓJEL VAGY VESSZŐ UTÁN HIBÁS KARAKTER KÖVETKEZIK

A SZÜKSÉGES HELYEN NEM SZEREPEL X, I VAGY A

AZ ISMÉTLÉSI TÉNYEZŐ HELYÉN O ÁLL

O MEZŐ SZÉLESSÉG SZEREPEL

I VAGY A UTÁN A MEZŐSZÉLESSÉG HELYETT HIBÁS KARAKTER
KÖVETKEZIK

"A" FORMATUMBAN 6-NÁL NAGYOBB MEZŐSZÉLESSÉG SZEREPEL

A SZÜKSÉGES HELYEN NEM SZEREPEL VESSZŐ VAGY ZÁRÓZÁRÓJEL
/Ez a hibaüzenet jelenik meg akkor is, ha "I" for-
matumban 9-nél nagyobb mezőszélesség szerepel/

A FORMATUM NEM ZÁRÓZÁRÓJELLEL VÉGZŐDIK

A KIIRANDÓ SZAVAK SZÁMA NAGYOBB MINT 999

A KIIRANDÓ ADATOK SZÁMA NAGYOBB MINT 999

6.3 A szubrutin az első paraméterben /JSZ/ megadott kódú
file-ra programrészletet ír. Az egyes hívásoknál irt programrész-
letek egy-egy írási utasítást helyettesítenek.

7. A felhasználás tapasztalatai

Az alábbi táblázatban bemutatjuk, hogy a hagyományos módon történő írás /és konvertálás/ milyen viszonyban van a SCRIPTOR szubrutin segítségével előállított író-konvertáló eljárással. A próbafutásoknál mintegy 150 ezer rekord kiírására került sor, a táblázatban szereplő formátumok szerint. A táblázat utolsó oszlopából látható, hogy az aktuális formátumtól függően változó, de mindenképpen jelentős arányú futásidő csökkenés tapasztalható a SCRIPTOR szubrutinnal létrehozott eljárás javára. Ha az első pontban idézett "Gyors olvasó eljárások létrehozása FORTRAN programokban" című leírás táblázatával hasonlítjuk össze az itteni eredményeket, akkor látható, hogy az írási műveletek gyorsulása valamivel kisebb.

FORMÁTUM	futási idő /óra/		közelítő időarány
	1.	2.	
/i9,i8,4A6,i2,3A2,4i1, 2A1,2i2,A5,3i3,7X,7A1, A6,i8,2A4,2i3,2i5,4X, 2A4,6x,2i5,4A1/ /A6,29A1,i3,34i1/ /48X,A1,36X,A2,69X,i1/	0.4432	0.1471	3.01
	0.4136	0.0762	5.43
	0.1503	0.0596	2.52

1. hagyományos írás /WRITE/, 2.a SCRIPTOR szubrutin által szerkesztett író-konvertáló eljárás

A táblázatban szereplő adatok a központi egység által felhasznált idők. A csatornaidők függetlenek a használt eljárástól.

8. Egy felhasználási példa

Illusztrációképpen bemutatunk egy mintaprogramot, amely mint szerkesztő /generáló/ program felhasználja a SCRIPTOR szubrutint.

Az első lapon a szerkesztő program látható, amely két különböző formátum szerinti író eljárást állít elő. A második oldalon éppen ez a két formátum látható /ezeket a SCRIPTOR szubrutin írja ki/. Végül a következő oldaltól kezdve maga a szerkesztett program látható, a szerkesztő program, és azon belül a SCRIPTOR szubrutin által létrehozott utasításokkal.

```

1 C
2 C MINTAPROGRAM SZERKESZTESE
3 C
4 WRITE (10,1)
5 1 FORMAT("C"/"C MINTAPROGRAM"/"C"/"C A MINTAPROGRAM KEZDOSORAI"/
6 F "C"/6X,"READ 1,K1,K2,K3,K4,K5"/4X,"1 FORMAT(I2,A6,I5,A3,I9)"/
7 G "C"/"C IRAS AZ ELSO FORMATUM SZERINT"/"C")
8 CALL SCRIPTOR (10,10,4,JHIBA)
9 IF (JHIBA.EQ.1) GO TO 5
10 WRITE (10,2)
11 2 FORMAT("C"/"C IRAS A MASODIK FORMATUM SZERINT"/"C")
12 CALL SCRIPTOR (10,11,4,JHIBA)
13 IF (JHIBA.EQ.1) GO TO 5
14 WRITE(10,7)
15 7 FORMAT(6X,"STOP"/4X,"4 PRINT 2"/4X,"2 FORMAT(9H IRASHIBA)")
16 WRITE (10,3)
17 3 FORMAT(6X,"STOP"/6X,"END")
18 STOP
19 5 PRINT 6
20 6 FORMAT(" HIBA , STOP")
21 STOP
22 END

```

SNUMB = A2637, ACTIVITY # = 02, REPORT CODE = 52, RECORD COUNT = 000004

A FORMATUM: (I2,A6,I5,A3,I9)

A FORMATUM: (1X,I2, 2X, A 6, I7, 2X, A3, 2X, I 9)

```

1 C
2 C MINTAPROGRAM
3 C
4 C A MINTAPROGRAM KEZDOSORAI
5 C
6 READ 1,K1,K2,K3,K4,K5
7 1 FORMAT(I2,A6,I5,A3,I9)
8 C
9 C IRAS AZ ELSO FORMATUM SZERINT
10 C
11 ISP=17452565520
12 L=MOD(K 1, 100)
13 FLD( 0,6,ISZ 1)=L/ 10
14 FLD( 6,6,ISZ 1)=MOD(L,10)
15 FLD(12,24,ISZ 1)=FLD( 0,24,K 2)
16 FLD( 0,12,ISZ 2)=FLD(24,12,K 2)
17 L=MOD(K 3, 100000)
18 FLD(12,6,ISZ 2)=L/ 10000
19 L=MOD(L, 10000)
20 FLD(18,6,ISZ 2)=L/ 1000
21 L=MOD(L, 1000)
22 FLD(24,6,ISZ 2)=L/ 100
23 L=MOD(L, 100)
24 FLD(30,6,ISZ 2)=L/ 10
25 FLD( 0,6,ISZ 3)=MOD(L,10)
26 FLD( 6,18,ISZ 3)=FLD( 0,18,K 4)
27 L=MOD(K 5,1000000000)
28 FLD(24,6,ISZ 3)=L/1000000000
29 L=MOD(L,1000000000)
30 FLD(30,6,ISZ 3)=L/ 100000000
31 L=MOD(L, 100000000)
32 FLD( 0,6,ISZ 4)=L/ 10000000
33 L=MOD(L, 10000000)
34 FLD( 6,6,ISZ 4)=L/ 1000000
35 L=MOD(L, 1000000)
36 FLD(12,6,ISZ 4)=L/ 100000
37 L=MOD(L, 100000)
38 FLD(18,6,ISZ 4)=L/ 10000
39 L=MOD(L, 10000)
40 FLD(24,6,ISZ 4)=L/ 1000
41 L=MOD(L, 1000)
42 FLD(30,6,ISZ 4)=L/ 100
43 FLD( 0,6,ISZ 5)=MOD(L,10)
44 WRITE(10,ERR= 4) ISZ1,ISZ2,ISZ3,ISZ4,ISZ5
45 C
46 C IRAS A MASODIK FORMATUM SZERINT
47 C
48 ISP=17452565520
49 FLD( 0, 6,ISZ 1)=ISP
50 L=MOD(K 1, 100)
51 FLD( 6,6,ISZ 1)=L/ 10
52 FLD(12,6,ISZ 1)=MOD(L,10)

```



```

53 FLD(18,12,1SZ 1)=ISP
54 FLD(30,6,1SZ 1)=FLD( 0,6,K 2)
55 FLD( 0,30,1SZ 2)=FLD( 6,30,K 2)
56 L=MOD(K 3, 10000000)
57 FLD(30,6,1SZ 2)=L/ 1000000
58 L=MOD(L, 1000000)
59 FLD( 0,6,1SZ 3)=L/ 100000
60 L=MOD(L, 100000)
61 FLD( 6,6,1SZ 3)=L/ 10000
62 L=MOD(L, 10000)
63 FLD(12,6,1SZ 3)=L/ 1000
64 L=MOD(L, 1000)
65 FLD(18,6,1SZ 3)=L/ 100
66 L=MOD(L, 100)
67 FLD(24,6,1SZ 3)=L/ 10
68 L=MOD(L, 10)
69 FLD(30,6,1SZ 3)=MOD(L,10)
70 FLD( 0,12,1SZ 4)=ISP
71 FLD(12,18,1SZ 4)=FLD( 0,18,K 4)
72 FLD( 0,6,1SZ 5)=ISP
73 L=MOD(K 5,1000000000)
74 FLD( 6,6,1SZ 5)=L/100000000
75 L=MOD(L,100000000)
76 FLD(12,6,1SZ 5)=L/ 10000000
77 L=MOD(L, 10000000)
78 FLD(18,6,1SZ 5)=L/ 1000000
79 L=MOD(L, 1000000)
80 FLD(24,6,1SZ 5)=L/ 100000
81 L=MOD(L, 100000)
82 FLD(30,6,1SZ 5)=L/ 10000
83 L=MOD(L, 10000)
84 FLD( 0,6,1SZ 6)=L/ 1000
85 L=MOD(L, 1000)
86 FLD( 6,6,1SZ 6)=L/ 100
87 L=MOD(L, 100)
88 FLD(12,6,1SZ 6)=L/ 10
89 FLD(18,6,1SZ 6)=MOD(L,10)
90 WRITE(11,ERR= 4)1SZ1,1SZ2,1SZ3,1SZ4,1SZ5,1SZ6
91 STOP
92 PRINT 2
93 FORMAT(9H IRASHIBA)
94 STOP
95 END

```

9. A szubrutin listája

A1622 01 06-22-78 10,778

```
1 SUBROUTINE SCRIPTOR(JSZ,JFC,JERR,JHIBA)
2 C
3 C JSZ A SZERKESZTETT PROGRAMOT TARTALMAZO FILE KODJA
4 C JFC AZ OUTPUT FILE KODJA
5 C JERR A CIMKE ERTEKE, AHOVA IRASI HIBA ESETEN UGRANI KELL
6 C JHIBA HIBAJELZO PARAMETER
7 C
8 C CF A FORMATUM HELYE
9 C
10 CHARACTER CF(80)
11 CHARACTER C1*4
12 DIMENSION ICF(80)
13 EQUIVALENCE (ICF(1),CF(1))
14 C1="JSZ"
15 JHIBA=0
16 NF=80
17 MC=10**10
18 MM=0
19 MI=1
20 C
21 C A PARAMETEREK ELLENORZESE
22 C
23 IF(JFC.LT.1.OR.JFC.GT.99) GO TO 71
24 IF(JSZ.LT.1.OR(JSZ.GT.99) GO TO 100
25 IF(JERR.LT.1.OR(JERR.GT.99999) GO TO 104
26 C
27 C A FORMATUM BEOLVASASA, KIIRASA
28 C
29 READ 22,CF
30 22 FORMAT(80A1)
31 PRINT 65,CF
32 65 FORMAT(/2X,"A FORMATUM: ",80A1/)
33 C
34 C A FORMATUM ELLENORZESE,
35 C A KIIRANDO SZAVAK SZAMANAK KISZAMITASA
36 C
37 NO=0
38 NK=0
39 I=1
40 C
41 C A NYITOZAROJEL HEGKERESESE
42 C
43 1 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 23
44 IF(CF(I).NE.1H) GO TO 26
45 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
46 I=I+1
47 GO TO 2
48 23 IF(I.EQ.NF) GO TO 24
49 I=I+1
50 GO TO 1
51 C
52 C FORMATUMELEM KEZDETENEK VIZSGALATA
53 C
54 2 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 30
55 IF(0.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 3
56 IF(CF(I).EQ.1HX) GO TO 4
57 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 74
58 GO TO 94
59 30 IF(I.EQ.NF)GO TO 24
60 I=I+1
61 GO TO 2
62 C
63 C SZAMMAL KEZDODO FORMATUMELEM
64 C
65 3 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
66 DECODE(CF(I),33) M
67 MM=10*MM+M
68 I=I+1
69 19 IF(0.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 3
70 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 20
71 IF(CF(I).EQ.1HX) GO TO 15
72 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 16
73 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 73
74 GO TO 96
75 20 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
76 I=I+1
77 GO TO 19
78 C
79 C X SPECIFIKACIO
80 C
81 15 IF(MM.EQ.0) GO TO 92
82 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
83 I=I+1
84 NK=NK+MM
85 MM=0
86 GO TO 6
87 C
88 C I SPECIFIKACIO
89 C
90 16 IF(MM.EQ.0) GO TO 77
91 MI=MM
92 MM=0
93 4 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
94 I=I+1
95 IF(CF(I).EQ.1H ) GO TO 4
96 IF(0.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 5
97 GO TO 31
98 5 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
99 DECODE(CF(I),33) M
100 IF(M.EQ.0) GO TO 92
101 I=I+1
102 NO=NO+MI
103 NK=NK+MI*M
104 MI=1
```


A1622 01 06-22-78 10.778

```
105 GO TO 6
106 C
107 C A SPECIFIKACIO
108 C
109 73 IF(MM.EQ.0) GO TO 77
110 MI=MM
111 MM=0
112 74 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
113 I=I+1
114 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 74
115 IF(O.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC) GO TO 75
116 GO TO 31
117 75 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
118 DECODE(CF(I),33) M
119 IF(M.GT.6) GO TO 76
120 IF(M.EQ.0) GO TO 92
121 I=I+1
122 NO=NO+MI
123 NK=NK+MI*M
124 MI=1
125 C
126 C FORMATUMELM VEGE UTAN A VESSZO VAGY A ZARAZARJEL MEGKERESESE
127 C
128 6 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 34
129 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 35
130 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 36
131 GO TO 98
132 34 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
133 I=I+1
134 GO TO 6
135 35 IF(I.EQ.NF) GO TO 28
136 I=I+1
137 GO TO 2
138 36 CONTINUE
139 IF(MOD(NK,6))37,38,37
140 37 NSZ=NK/6+1
141 GO TO 39
142 38 NSZ=NK/6
143 39 IF(NSZ.GT.999) GO TO 57
144 IF(NSZ.GT.999) GO TO 59
145 C
146 C A FORMATUM FELDOLGOZASA
147 C
148 WRITE(JSZ,40)
149 40 FORMAT(6X,"ISP=17452565520")
150 IBIT=0
151 ISZO=1
152 J=1
153 I=1
154 MM=0
155 MI=1
156 7 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 43
157 I=I+1
158 GO TO 8
159 43 I=I+1
160 GO TO 7
161 8 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 44
162 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 10
163 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 82
164 GO TO 9
165 44 I=I+1
166 GO TO 8
167 9 CONTINUE
168 C
169 C AZ X SPECIFIKACIO
170 C
171 DECODE(CF(I),33)M
172 MM=10+MM+M
173 I=I+1
174 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 91
175 IF(O.LE.ICF(I).AND.ICF(I).LE.MC)GO TO 9
176 IF(CF(I).EQ.1HI) GO TO 17
177 IF(CF(I).EQ.1HA) GO TO 81
178 I=I+1
179 MKM=MM*6
180 MM=0
181 112 IF(MKM.EQ.0) GO TO 12
182 MK=MKM
183 IB=IBIT
184 IS=ISZO
185 IF(IBIT+MK-36) 106,107,108
186 106 IBIT=IBIT+MK
187 109 WRITE(JSZ,110) IB,MK,IS
188 110 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I2,"",ISZ",I3,"")=ISP")
189 MKM=MKM-MK
190 GO TO 112
191 107 IBIT=0
192 ISZO=ISZO+1
193 IF(IB.NE.0) GO TO 109
194 WRITE(JSZ,111) IS
195 111 FORMAT(6X,"ISZ",I3,"")=ISP")
196 MKM=MKM-MK
197 GO TO 112
198 108 MK=36-IBIT
199 GO TO 107
200 C
201 C AZ I SPECIFIKACIO
202 C
203 17 MI=MM
204 MM=0
205 10 I=I+1
206 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 10
207 DECODE(CF(I),33) M
208 I=I+1
```

A1622 01 06-22-78 10.778

```
209 IF(M.EQ.1) GO TO 113
210 KIT=10**M
211 DO 18 KK=1,MI
212 WRITE(JSZ,45) J,KIT
213 45 FORMAT(6X,"L=MOD(K",I3,"",I10,"")")
214 WRITE(JSZ,46) IBIT,ISZ,(KIT/10)
215 IBIT=IBIT+6
216 IF(IBIT.EQ.36) ISZ=ISZ+1
217 IF(IBIT.EQ.36) IBIT=0
218 IF(M.EQ.2) GO TO 11
219 DO 13 K=1,(M-2)
220 WRITE(JSZ,47) 10***(M-K)
221 47 FORMAT(6X,"L=MOD(L",I9,"")")
222 WRITE(JSZ,46) IBIT,ISZ,10***(M-K-1)
223 IBIT=IBIT+6
224 IF(IBIT.EQ.36) ISZ=ISZ+1
225 IF(IBIT.EQ.36) IBIT=0
226 13 CONTINUE
227 11 WRITE(JSZ,119) IBIT,ISZ
228 119 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I6,ISZ",I3,"")=MOD(L,10)")
229 IBIT=IBIT+6
230 IF(IBIT.EQ.36) ISZ=ISZ+1
231 IF(IBIT.EQ.36) IBIT=0
232 J=J+1
233 46 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I6,ISZ",I3,"")=L/I",I9)
234 18 CONTINUE
235 MI=1
236 GO TO 12
237 113 CONTINUE
238 DO 14 KK=1,MI
239 WRITE(JSZ,114) IBIT,ISZ,J
240 114 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I6,ISZ",I3,"")=MOD(K",I3,"",10)")
241 IBIT=IBIT+6
242 IF(IBIT.EQ.36) ISZ=ISZ+1
243 IF(IBIT.EQ.36) IBIT=0
244 J=J+1
245 14 CONTINUE
246 MI=1
247 GO TO 12
248 C
249 C AZ A SPECIFIKACIO
250 C
251 81 MI=MM
252 MM=0
253 82 I=I+1
254 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 82
255 DECODE(CF(I),33) M
256 MK=M+6
257 I=I+1
258 NU=0
259 DO 83 KA=1,MI
260 IS=ISZ
261 IB=IBIT
262 IF(IBIT+MK-36) 84,85,86
263 84 IBIT=IBIT+MK
264 90 WRITE(JSZ,88) IB,MK,IS,NU,MK,J
265 J=J+1
266 GO TO 83
267 85 IBIT=0
268 ISZ=ISZ+1
269 IF(IB.NE.0) GO TO 90
270 WRITE(JSZ,89) IS,J
271 89 FORMAT(6X,"ISZ",I3,"="K",I3)
272 J=J+1
273 GO TO 83
274 86 MK1=36-IB
275 MK2=MK-MK1
276 WRITE(JSZ,88) IB,MK1,IS,NU,MK1,J
277 IS=IS+1
278 WRITE(JSZ,88) NU,MK2,IS,MK1,MK2,J
279 IBIT=MK2
280 ISZ=ISZ+1
281 J=J+1
282 88 FORMAT(6X,"FLD(",I2,"",I2,ISZ",I3,"")=FLD(",I2,"",I2,"",K",I3,"")
283 *)
284 83 CONTINUE
285 MI=1
286 12 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 48
287 IF(CF(I).EQ.1H) GO TO 49
288 C
289 C A WRITE UTASITAS SZERKESZTESE
290 C
291 IF(NSZ.EQ.1) GO TO 116
292 WRITE(JSZ,115) JFC,JERR,(C1,I,I=2,NSZ)
293 GO TO 50
294 116 WRITE(JSZ,115) JFC,JERR
295 115 FORMAT(6X,"WRITE(",I2,"",ERR=",I5,"")ISZ1",I6(A4,I1)/(5X,"",9(A4,I3)
296 *)
297 GO TO 50
298 I=I+1
299 GO TO 12
300 49 I=I+1
301 GO TO 3
302 C
303 C HIBAJELZESEK
304 C
305 71 PRINT 77
306 72 FORMAT(/2X,"AZ OUTPUT FILE CODE ERTEKE NEM 1 ES 99 KOZE ESIK")
307 JHISA=1
308 RETURN
309 100 PRINT 101
310 101 FORMAT(/2X,"A SZERKESZTETT PROGRAMOT TARTALMAZO FILE CODE ERTEKE
311 *NEM 1 ES 99 KOZE ESIK")
312 JHISA=1
```

A1608 01 06-21-78 10.616

```
313 RETURN
314 104 PRINT 105
315 105 FORMAT(/2X,"A HARMADIK PARAMETER (JERR) ERTEKE NEM 1 ES 99999 KOZE
316 * ESIK")
317 JHIBA=1
318 RETURN
319 24 PRINT 25
320 25 FORMAT(/2X,"A FORMATUM HELYE URES")
321 JHIBA=1
322 RETURN
323 26 PRINT 27
324 27 FORMAT(/2X,"A FORMATUM NEM NYITOZAROJELLEL KEZDODIK")
325 JHIBA=1
326 RETURN
327 94 PRINT 95
328 95 FORMAT(/2X,"NYITAZARAJEL VAGY VESSZO UTAN HIBAS KARAKTER KOVETKEZI
329 *K")
330 JHIBA=1
331 RETURN
332 96 PRINT 97
333 97 FORMAT(/2X,"A SZUKSEGES HELYEN NEM SZEREPEL X , I VAGY A")
334 JHIBA=1
335 RETURN
336 77 PRINT 79
337 79 FORMAT(/2X,"AZ ISMETLESI TENYEZO HELYEN 0 ALL")
338 JHIBA=1
339 RETURN
340 92 PRINT 93
341 93 FORMAT(/2X,"0 MEZOSZELESSEG SZEREPEL")
342 JHIBA=1
343 RETURN
344 31 PRINT 32
345 32 FORMAT(/2X,"I VAGY A UTAN A MEZOSZELESSEG HELYETT HIBAS KARAKTER
346 *KOVETKEZIK")
347 JHIBA=1
348 RETURN
349 76 PRINT 80
350 80 FORMAT(/2X,"52H"A" FORMATUMBAN 6-NAL NAGYOBB MEZOSZELESSEG SZEREPEL
351 *
352 )
353 JHIBA=1
354 RETURN
355 98 PRINT 99
356 99 FORMAT(/2X,"A SZUKSEGES HELYEN NEM SZEREPEL VESSZO VAGY ZARAZARAJE
357 *L")
358 JHIBA=1
359 RETURN
360 28 PRINT 29
361 29 FORMAT(/2X,"A FORMATUM NEM ZARAZARAJELLEL VEGZODIK")
362 JHIBA=1
363 RETURN
364 57 PRINT 58
365 58 FORMAT(/2X,"A KIIRANDO SZAVAK SZAMA NAGYOBB MINT 999")
366 JHIBA=1
367 RETURN
368 59 PRINT 60
369 60 FORMAT(/2X,"A KIIRANDO ADATOK SZAMA NAGYOBB MINT 999")
370 JHIBA=1
371 RETURN
372 50 CONTINUE
373 33 FORMAT(I1)
374 RETURN
375 END
```


I R O D A L O M

- [1] Ruda M., Egy széles körben alkalmazható programoptimalizálási módszer,
MTA SZTAKI Közlemények, 1978.

S U M M A R Y

Creating quick writing procedures in
FORTRAN programs
/Program description/

The authors present a quick converter-writer procedure which is applicable in FORTRAN language. The table of the section 7 shows the velocity relation between the usual converter-writer directive /WRITE/ and the quick procedure.

Р Е З Ю М Е

Ускоренная процедура для записи данных в программах
на языке *FORTRAN*

/Описание программы/

Авторы дают быстродействующую процедуру для записи преобразования данных, которая может быть использована в языке *FORTRAN*. Отношение скоростей традиционной и ускоренной процедур показано в таблице седьмого пункта.

A TANULMÁNYOK sorozatban 1979-ben megjelentek:

- 88/1979 Renner G. - Gaál B. - Hermann Gy. - Horváth L. - Várady T.: Szoborszerű felületek tervezése és megmunkálása
- 89/1979 Ruda Mihály: A SIS77 statisztikai információs rendszer /a felhasznált számítástechnikai eszközök, a rendszer szerkezete és programjai/
- 90/1979 Bányász Cs. - Keviczky L.: Optimum Insensitivity of the Linear-continuous Transformation
- 91/1979 Téli iskola /Szentendre/
- 92/1979 Bolla M. - Csáki P. - Fischer J. - Herodek S. - Hoffman Gy. - Kutas T. - Telegdi L. - Wittmann I.: A balatoni ökoszisztéma modellezése
- 93/1979 Andor László: Kisgépes adatbázis kezelő rendszer
- 94/1979 Gertler János: Egy statisztikus szűrési eljárás számítógépes folyamatirányításához
- 95/1979 Báthory M. - Galló V. - Kovács E. - Mérő L. - Siegler A. - Vajta L.: Festőrobot vezérlésére alkalmas alafelsimerési berendezés
- 96/1979 Mérő László: Konturkeresés zajos digitalizát képekben
- 97/1979 Pásztorné - Matavovszky T.: Boole-függvény kezelőrendszer
- 98/1979 Kecskés Zsuzsa: Három dimenziós tárgyak drótvázának ábrázolása vonalrajzoló grafikus berendezésekkel

99/1979 Ivics József: KGST Riga

100/1979 Téli iskola

1980-ban jelentek meg:

- 101/1980 Gerencsér László - Hangos Katalin:
Diszkrét lineáris sztochasztikus rendszerek
önhangoló szabályozása.
- 102/1980 Pásztorné Varga Katalin: Rekurzív eljárás
- 103/1980 Gerencsér Piroska - Szép Endre - Zilahy Ferenc
Marton Zsolt: Robotmrgfogók adaptivitása I.
- 104/1980 Knuth Előd - Radó Péter - Tóth Árpád:
Az SDLA előzetes ismertetése
- 105/1980 E. Knuth - P. Radó - A. Tóth:
Preliminary description of SDLA
- 106/1980 Prékopa András: Sztochasztikus programozási
modellek és alkalmazásuk
- 107/1980 Kelle Péter: Megbízhatósági készletmodellek és
alkalmazásuk
- 108/1980 Almásy Gedeon: Mérlegegyenletek és mérési
hibák
- 109/1980 Békéssy A.-Demetrovics J.-Gyepesi Gy.: Relációs
adatbázis logikai szintű vizsgálata funkcionális
függőségek szempontjából

